

1669.

1. Fingerus, Michael: De jure sibi dicendo.
2. ¹³ Pissler, Fridr.: De nominum mutatione et anomaliis scriptoribus ad l. un. C. De mutat. nomin. ...
23 unff. 1671: 1679.
3. Pissler, Fridr.: De jure coemeteriorum.
4. Romanus, Paul. Franciscus: De possessione.
5. Romanus, Paulus Franciscus: De pupillari substitutione.
6. Romann, Paulus Franciscus: De advocato.
7. ~~8.~~ Salkmann, Ball. Fris: De scripturis antiquae varietate.
8. Salkmann, Ball. Fris: De scripturis antiquae varietate.
9. Schiltnerus, Gotthardus: De acquisitione derivativa domini facta hominis.
10. Schneuden Daerffer, Bartholomaeus Leonhardus:
De fema.
11. Schneuden Daerffer, Bartholomaeus Leonhardus:
De poenis.

1669.

13. Schneidendorfferus, Bartholomaeus Leonhardus:

De juribus dotium.

149, D. C., Schneidendorfferus, Bartholomaeus Leonhardus:

De accusatione contumaciae. 3 Suppl. 1669,

1718-1719.

15. Schneidendorfferus, Bartholomaeus Leonhardus:

De lege Falcidia.

16. Schneidendorfferus, Bartholomaeus Leonhardus: Oc

in duobus sive rescriptis notatoris

17. Tallyberger, Sigismundus Rapertus: De abortu.

18. Tellerus, Dominicus: De constituto possessorio

DISPUTATIO JURIDICA
IN
JURE SIBI DICUNDO

Quam
CUM FAVORE AUSECUTANTE
EX
SECRETO ET AUTORITATE
MAGNIFICI ET NOBILISSIMI ICTORUM
COLLEGI
IN ILLUSTRI PHILUREA

NOBILISSIMI SENATUS PRÆSIDIUM
EXCELLENTISSIMI
DN MICHAELIS FINGERI

J. B. D.
In Præsentia Honoris, Hoipiorum & Participiorum
fey adum delectissim
Pudore dignis

IN COLLEGIO JURIS
JOHANNES REISINGIUS
GUTTMANUS
SERENISSIMI ELECTORIS PALATINI
ANTON REISINGENSIS
M. C. LXXVIIII ANNO M. DC. LXXIIII

Impr. Jenaensis 1774

1869

1. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
7. Junge, ...

2. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
2. Junge, ...

1718-1719

3. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
3. Junge, ...

4. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
4. Junge, ...

5. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
5. Junge, ...

6. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
6. Junge, ...

7. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
7. Junge, ...

8. Schenke, Johann, Buchhalter, Leinhardt
8. Junge, ...

1669, 3

37.

A Ω.

DISSERTATIO

ductu

L. un. C. de mutat. nomin.

DE

NOMINUM MU-
TATIONE

ET

ANONYMIS SCRIPTO-
RIBUS,

Quam

A. C. 1669. d. 29. April.

in publicâ Lipsiensi cathedrâ
defendit,

Nunc autem Auctiorem exhibuit

FRIDR. GEISLER, Reussendorff-Silesius,

Phil. & J. U. D. ac Prof. Publ. Maj.

Princip. Coll. Collegiatus.

LIPSIÆ,

Impensis & Typis JOHANNIS ERICI HAHNII,

Anno 1679.

P 549

E

R-
MI,
E-

RIET
ERS
ALIE

DISSERTATIO

de C. de ...

NOMINUM

ALPHABETICO

... ..

... ..

... ..

... ..

A Ω.

Disputatio hæc imitatur Janum aut Na-
ves quasdam : bifrons est α . biprora β .
est, mo nstratq; *Rubricam bipertitam*.
Noli hoc mirari, Lector : Ingenuo-
rum hic mos est, ut prodant & pro-
mant Fronte, quod gestant in Pectore γ . Pectus cor-
pusq; inspicere dices bipertitum. *Prior* pars est Ju-
ridica & continet quasi Monita meditationum lega-
lium : *Posterior* est Philologica maximè & exhibet
Exempla ac observationes historicas. Hæc recenset,
Illa censet: hanc Memoriae debeo, illam Themidi
consecro. Nolo tamen TE, BENEV. LECTOR,
in *Generali* præfatione fatigare, ut etiam sufficias
Specialibus, quas tuâ meâque causâ Utrique parti
præmittam. Si hoc ægrè feres, inspicere Novellas Ju-
stinianæas δ : perpauca sunt sine præfatione.

α . Princeps poetarum latinorum lib. 7. An. vers. 180.

Janique bifrontis imago
Vestibulo adstabat

β . *Biprora* navis apud C. Barth. in advers. lib. 10. c. 20. f. p. 497. ubi tamen
dicit: *Navis biprora* non à duabus proris, sed firmitate unius alterâ
Subtextâ dici videtur. ex Aviano.

γ . Pacatus in panegy. Theodos. c. 37. in speculo Frontium imago extat
Pectorum.

δ . Leonis Imp. autem novellæ nullas planè præfationes habent. *Præfatio*
num tamen utilitatem ostendit Cajus in L. 1. pr. ff. de orig. Jur.

A 2

Far-

PARS
ANTERIOR
raque
JURIDICA
de
MUTATIONE NOMINIS.

L.un. C. de nomin. mutat. examinaturi, non discedemus à more modoque Majorum : sequemur *Methodum*, quam, ut alibi, ita etiam in hac *Lipsiensi Academia* sequuntur Candidati Baccalaureatus, Licentiatuæ & Doctoratus. Sed quæ illa methodus? in carmine hoc *μνημονικῶν* exhibetur :

Præmitto Scindo Summo Casumque figuro

Perlego do Caussas Connoto & Objicio.^{a.}

Quod itaque Theseo fuit filium Ariadneum β . quod Viatori est Herma γ . quod Nautis veteribus fuit urfa major vel minor δ . & recentioribus Pyxidecula nautica ϵ : illud nobis in evolutione determinati Textus erit versus decantatus. Verba ejusdem ubi (non tam numeraveris, quam) ponderaveris, exclamabis veteri formulâ : omnia *Octo* habet! ζ . *Toridem* quoque membra habebit pertractatio nostra. DEUS NOBISCUM!^{η.}

- ^{a.} M.G.I.C. recitat & explicat hos versus. ubi? in tractatibus juris civilis editis Francof. ad Mœn. A.C. 1819. 8 p. 242. seqq.
^{β.} nota hæc sunt ex Nat. Comit. mythol. L.7 c.9.p.740.
^{γ.} hanc & similes locutiones habet Alfred. c. 1. system. logici apud Chromarium in consiliario scholastico p. 289. fin. conf. Kippingi antiqvit. Rom. lib. 1. c. 1. §. 21. p. 46.
^{δ.} videatur Frölichii viator. part. 1. lib. 1. §. 53. p. 72.
^{ε.} inventa circa A.C. 1300. à *Job. Gojà*, cive Amalphitano, ut vult Lapsius orat. pro Italiâ p. m. 700. vel à *Laëzio Blondo*, uti notat J. Buno ad Cluverii geogr. L. 3. c. 39. p. 357. * in eadem Melphitanâ urbe (bonum omen!) repertæ sunt PANDECTÆ juris civilis. Scholzius in prolegom. ad Synopf. Instit. p. 11.
^{ζ.} *ἠρασιόγιστος*. Erasmi adagiap. 572. b. ubi simul de Heliogabalo notat *morem*

- morem ei fuisse, ut ad cœnam vocaret 1. octo Calvos. 2. octo Luscosi.
 3. octo Podagrosos. 4. octo Surdos. 5. octo Nigros. 6. octo Prælongos.
 7. octo Præpingves. 8. octo Obefos.
 9. in prælio Lipsiensi A.C. 1631. d. 7. Sept. Cæsareanorum hoc symbolum
 fuit: Maria Jesu! sed Saxoniorum ac Suecorum (Deo unice se
 committentium) tessera erat: NOBISCUM DEUS! Vide Æg. Strau-
 chii continuat. Sleidani de qvat. Monarch. p. 287.

I.
P R Æ M I S S Æ :

§. 1.

Præmittenda afficiunt 1. Librum, 2. Titulum, 3. Legem.

§. 2.

1. **LIBER** intelligitur is, qui est Nonus in codice re-
 petita lectionis: qui vocari potest Terribilium * liber: qui-
 que agit de Delictis publicis.

* arg. const. Tanta, de confirm. ff. §. 8.

PUBLICORUM CRIMINUM varia sunt speci-
 es, putà † Majestatis læsio, de qua lib. IX. Cod. tit. 8. Adul-
 terium & stuprum tit. 9. 10. 11. Violentia t. 12. Raptus t. 13. Ho-
 micidium t. 14. 15. 16. Parricidium t. 17. Incantationes t. 18.
 Sepulchri violatio t. 19. Plagium t. 20. **FALSI crimen**, quod
 committitur vel quoad Statum personæ t. 21. vel in Testa-
 mentis t. 22. 23. vel in Monetâ t. 24. vel etiam in *Nomine*,
 hinc tit. nosser XXV.

† loquor cum Jul. Pacio in Isagogicis ad Codicem, ubi etiam in eorun-
 dem præfatione p. m. 454 comparat

Institutionum libros IV. cum quatuor Elementis,

Pandectarum partes VII. cum septem Planetis,

Nocturnas constitutiones titulis destitutas, cum Primo mobili astris
 carente, in octava spherâ,

Codicis XII. libros cum duodecim signis Zodiaci.

§. 3.

II. **TITULUS** est de *Mutatione nominis*. En duas
 Voces, sed unum Conceptum! quia sunt incomplexum signi-
 ficatione, uti loquuntur Logici. 9. Unde sequitur hanc Ru-
 bricam 1. non esse Concretivè, sed Abstractivè conceptam.

A 3

2. non

RIE
 ERS
 ALIE

2. non continere Orationem aliquam vel Imperfectam κ. vel perfectam λ.

9. Vide Joh. Girberti tab. 12. pr.

α. uti in ff. sunt rubricæ de Senatoribus & de officio Consulibus. quas rubricas Cl. WOLFG. VOLRATH in accuratâ juris Romani analysi rectè sic concepit: de Senatu, de Consulatu &c.

β. uti rubrica ff. si Mensor falsum modum dixerit. &c.

λ. Sic in ff. est rubrica: quod quisque juris in Alium statuerit, ipse eodem jure utatur. it: ne vis fiat ei, qui in Possessionem missus erit. &c. * Ex rubricâ, quæ habet orationem perfectam, sumi posse decisionem causæ, notat Gothfr. ad rubr. ff. de rebus creditis, & Reyger in thesauro juris sub Rubr. n. 1 p. 1058. Hilliger ad Donell. L. 26. c. 2. lit. A. p. 1394: ubi de vocalâ UT & NE agit.

Nunc, viso rubro, videamus nigrum: agnitâ clave legis, * referemus quoque conclave legis.

* Hieronymus dixit: Tituli sunt claves legum sive scripturæ. Cujac. in lib. 7. respons. Papin. ad L. 19. §. ult. ff. de pecul. legat.

§. 4.

III. LEX quæ vota sit, noli quærere: numerari nequit, unica est † & adeo solitariè sub suâ Rubricâ latitat, ut per anagramma dici possit ΝΟΜΟΣ ΜΟΝΟΣ *νη μονος*. Ostantamen suam Inscriptionem & Subscriptionem.

† *μὶνος* sive UNITAS non est numerus, sed Principium & Finis omnium numerorum. Hainlini arith. lib. 1. parte 1. sub theor. 1. p. 8. ubi Unitatem dicit esse symbolum DEI. A quo omnia & AD quæm referenda sunt omnia. conf. Ovveni epigr. ult. lib. 1. ad Edoard. Noël.

§. 5.

INSCRIPTIO ita habet: Imp. Diocletianus & Maximianus AA: & CC. Juliano.

Primores voces dicunt QVIS constitutionem emiserit, nimirum Imperatores Diocletianus & Maximianus, Augusti & Consules.

Ultima vox indicat eum AD QVEM rescriptum fuerit, scil. ad Julianum.*

* Quod apud Curtium L. 7. c. 8. §. 16. legatus Scythicus ad Alexandrum dixit: Qvis sis, unde venias, licetne nobis ignorare? Illud etiam ad hunc Julianum dicimus. Non enim (puto) de hoc accipiendum eruat, quæ adducit Rupertus ad Befoldi synops. hist. c. 14. p. 395. s. 6.

§. 6.

SUBSCRIPTIO hisce litteris absolvitur : S. XV. Kal.

Jan. A. A. Conss.

id est, Scriptum 15. calendarum januarii (s. 18. decembr.) Augustis consulibus.

De *Loco* μ . nihil additur, *Annus urbis conditæ* v. omittitur, omittitur quoque *Consulatum numerus*; ξ .

μ . fortassis tamen subaudienda erit

Terrarum dea gentiumque *Roma*

uti vocatur à Martiale lib. 12. epigr. 8. vers. 1.

ν . anni U. C. quibus Diocletianus & Maximianus collegæ in Consulatu fuerunt, hi sunt : 1039. 1042. 1045. 1051. 1055. 1056. Ita colligo ex Fastis consularibus. sed quinam Annus in lege nostrâ subaudiendus sit, ignoro. Davus sum, non Oedipus, inquit servus ille apud Terent. in Andr. act. 1. sc. 2. vers. 24.

ξ . nam Diocletianus & Maximianus fuerunt *sexies* in consulatu collegæ. vide Sethi Calvisii chronol. ad jam enumeratos annos U. C.

Sed sine ullo dispendio cognitionis Legalis arg. §. 10. consistit. Tanta, de confirmat. Digest. Scrutentur talia, qui multa scive volunt, o. quibusque omne ignotum pro magnifico est π ; nobis isthuc neque feritur, neque metitur ρ .

σ . alluditur ad locum Senecæ ep. 88. n. 63. ubi de inutilibus *Questionibus* differens ait : talia sciat oportet, qui multa vult scire.

τ . Tacitus in vitâ Agric. c. 30. §. 4.

ρ . vox servi Epidici apud Plaut. in Epidico act. 2. sc. 2. vers. 80.

§. 7.

Occasione *Inscriptionis*

1. poterat HISTORICE (secundum $\lambda\epsilon\chi\theta\epsilon\upsilon\eta\alpha$ sive Dicta & $\alpha\phi\alpha\chi\theta\epsilon\upsilon\eta\alpha$ sive Facta) agi tum de Diocletiano, tum de Maximiano; sed hunc laborem præoccuparunt Joh. Buffieres in floscul. hist. part. 2. c. 1. p. 54. seq. Joh. Jonston. in polyhist. parte 3. c. 14. p. 563. Joh. Cluverus epitome hist. in vitâ C. Aur. Val. Diocletiani & M. Aurel. Valer. Maximiani. Christian. Matthias in teatro hist. sub Imperatore XLI. à p. 646. editionis de anno 1668.
2. poterat POLITICE agi de illâ *Questione*: an apud Romanos

manos *Monarchia* fuerit, cum Imperatores sibi legabant *Collegas*, uti fecerunt Marcus Aur. Antonin. philosophus qui L. Aurel. Verum, Fl. Gratianus qui Valentinian. II. Fl. Theodosius M. qui suum Arcadium, Fl. Theodosius II. qui Fl. Placid. Valentinianum III. assumisit? negantibus aliis, nobis *Affirmativa* sententia arridet cum Kippingio in instit. polit. L. I. c. 13. §. 4. p. 98. Dan. Ottone de majestate imperii c. 2. §. 14. p. 39.

3. poterat PHILOLOGICE agi de *Consulatu imperatorum* AA.; sed satisfecit dudum huic negotio Jul. Cæs. Bulenger in curioso tractatu de Imperat. Rom. L. I. c. 18. ubi simul p. 37. explicat illam Distinctionem notabilem, inter Consules *Ordinarios* & Honorarios sive *Suffectos*.

II.

DIVISIO & οἰκονομία.

§. 8.

Politicoꝝ regula est: divide & impera. σ. Uti ergo Anatomici melioris cognitionis gratiâ dissecant cadavera τ. Carpi υ. ob commodiorem usum resolvunt edulia: ita nostrum est, Dividere textum φ. ut melius intelligatur.

ε. hæc regula comprehendit arcanum *Pape* contra imperium Germanorum, Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 9. §. 8. p. 244. & disc. 5. §. 6. p. 176. item arcanum *Imperii* contra Principum potentiam, Id. ibid. parte 3. disc. 16. §. 1. pag. 121. Conf. Saavedr symbol. politic. 90. p. 735. ubi agit de Armorum divisione.

ζ. Carpozvii criminal. part. 3. qv. 137. n. 72.

η. de quibus Carpis sive Carptoribus & cibicidis agit Salesius ad Petron. satyr. c. 36. p. 20. & Comm. p. 145. Nostratibus vocantur Trenchiret.

θ. Totum illud non Essentiale aut univiersale; sed *Integrale*.

ι. Teste enim Accursio in præem. inst. §. 4. verb. partiri. *Partitio* animi legentis incitat, mentem intelligentis præparat, memoriamq; artificiosè informat.

§. 9.

Partes habet tot, quot olimagnovit Orbis ψ. quot agnovit templam Salomonis, ω. quot Objecta partialia agnoscit

gnoscit Jctus α. & quot Gratias β. agnoscit Poëta. quot ergo? Tres.

ψ. divisa adhuc in Europam, Asiam & Africam. Illa representat figuram Draconis aut Virginis: illa similis est Mitre ducis Venerorum: hæc habet formam Lune dimidiatæ vel conchæ marinæ. Alsted. encycl. lib. 18. parte 3. c. 5. p. 1145.

α. templi partes tres erant 1. Oraculum sive Adytum. 2. Palatium sive atrium. 3. Porticus sive vestibulum. videatur Qvisiorp. in annotat. ad 1. Reg. c. 6. vers. 3. ubi exhibet ideam templi Salomonis depictam.

α. ductu §. ult. J. N. G. & C. omne jus quod utimur, vel ad Personas, vel ad Res, vel ad Actiones pertinet. confer ad eundem §. MANZII commentarium λογικά ἔργα καὶ πραγματικὰ π. 6.

β. Hesiodus in Θεογονίᾳ vers. 909. tres Charites nominat, Aglaiam Euphrosynen & Thalam.

IO.

Prima pars disponit per Regulam extantem

tum καὶ θεῶν: *Nominum mutatio periculosa non est.*

tum καὶ εὐθεῶν & accommodationem: *mutare itaque Nomen vel Prenomen sive Cognomen, secundum ea quæ sæpè statuta sunt, minimè probiberis: nullo ex hoc præjudicio futuro.*

Secunda pars (quæ tamen in textu præponitur) exponit Rationem partim Legis, partim cur Nomina sint inventa: *quia ab initio nominis cognominis prænominis (recognoscendi singulos) impositio libera est.*

Tertia pars apponit & interponit Limitationem & temperamentum regulæ: *Nomen mutaturus sit quoad Statum liber, quoad Intentionem Ingenuus i.e. sine Fraude.*

III.

SUMMARIUM.

§. II.

Brevitas delectat L. 1. ff. ubi glossa, quod met. ca. Erasmi adag. p. 109. b. 7. Uti ergo Chimici ex metallis & mineralibus & vegetabilibus quintam Essentiam eliciunt, & Arithme-

B

rithme-

rithmetici varias numerorum series in Summam Summarum ε. colligunt: ita quoque ex textu nostro Qvinta qvafi essentia & Summa ζ. extrahenda venit.

γ. elegans est locus Platon. de Legib. lib. 1. p. 780. litt. B. Græci omnes ATHENAS Verborum studiosam & verbosam, LACEDÆMONEM Breviloqueam, CRETAM verò Intelligentiæ magis quàm verbis studentem dixerunt. * Illic φιλόλογοι καὶ Πολυλόγοι, Isthic βραχυλόγοι inveniebantur, Hic verò πολόγοι μαζον ἢ πολυλόγια vigebat.

δ. Comprimis autem ex Auro. Vide Corn. Drebbelii tractat. de qvintâ essentia c. 1. Infertur est Alstedii encyclop. L. 29. Sect. 7. p. 1907.

ε. communiter vocant das Facit. hinc illa notissima vox Adami Ditesarithmetici: das Facit fômit an Galgen. Vide Zinggr. apophth. part. 1. p. 229. * quid autem de illâ adductâ locutione sentiendum sit, indicat Becman. de origin. lat. lingvæ litt. S p. 1041: qui Summa Summarum male dictum existimat, is Sus Minervam i. e. barbarus reprehendit veræ Latinitatis Lumina.

ζ. Videatur L. in summa 65. pr. ff. de condiç. indeb. & ibi Gothfr. L. in summâ 2. ff. de aqv. puv. arcen.

§. 12.

Imò dudum hanc legem λακωνίξεν η. fecit tum Bartholi discipulus Baldus Ubaldus 9. Italus; tum Jul. Pacius, Germanus. 1.

η. quid hoc sit, distinctè explicat Erasmi. in adagijs p. 352. a. * sepius hunc auctorem allego, quia non solum pueris, sed etiam adultioribus, tanquam καλῶς ἀμαλῶσις (uti loquitur Jac. Crucius lib. 2. ep. 21. p. 161. edition. Amstelod. de anno 1641. 12.) omnium elegantiarum copiam abundè suppeditat.

θ. Elogia ejus vide ap. Arn. Reygerum in thesau. Jur. sub voce Doctot. n. 156 p. 1059.

ι. ad GERMANOS eum refert Val. Forster. in append. ad hist. jur. Rom. p. 711. m. sed Andr. Calagius apud J. A. Qvenstedt de patriâ illustrium doctrinâ scriptivæ virorum p. 286. refert eum ad ITALOS. Aliàs tamen docuit in Monte. pessulano sive Monspellii.

§. 13.

BALDI verba * hæc sunt: Mutatio nominis non fraudulosa libero homini est permessa.

* glossato corpori adpersa.

§. 14.

PACIUS † verò ita loquitur: Qvi sine dolo nomen mutat, pœnam non meretur.

† in Isagoge ad Cod. lib. 9. tit. 25. p. 661. editionis Ger. Wassenæ,

IV.

CASUS.

§. 15.

Quid h. l. Casus sit, præmonebimus. Sed quomodo? partim ἀρνητικῶς sive Negativè, partim θετικῶς sive Affirmativè.

§. 16.

Casus NON EST id quod A. ad Grammaticorum declinationes spectet κ. B. aut ad Medicorum curam pertineat, λ. C. aut Procidendi actum μ referri D. aut ad Fortunam adversam ν. trahi, E. aut Eventui cuicumque ξ. applicari possit;

κ. ad illos Casus alluditur in proverbio satis noto: εστιχη kommen zu dem Memtern per Nominativum &c. videatur Weidner in apophth. part. 3. p. 66. fin.

λ. Casus enim nonnunquam pro Morbo accipitur, uti patet ex Corn. Celso de re medicâ L. 4. c. 20. pr. p. 232. edition. Joh. Antonidæ, van der Linden. Lugd. Batav. 1637. 12.

μ. talis Casus extinxit Eutychem Act. 20. vers. 9. talem Casum ceciderunt in suâ juventute Albertus VV ALLENSTEIN & Johannes BANNERIUS, quorum ille tandem Casareæ, hic Svecicæ militiæ dux Supremus evasit: infortuniis fortunæ præludentibus. M. Zeiler dialogo 49. p. 329. de tali quoque Casu loquitur Matth. Abel in selbstsamem Gerichtss. Händeln parte 1. casu 6. p. 23. & Zinegr. in Apophth. part. 1. p. 253. de casu Elpenoris & Icaric canit Ovidius lib. 3. Trist. eleg. 4. vers. 19. 21.

ν. nota est L. 83. §. 5. ff. de V. O. ubi ἐπιχαριστικῶς, satis nervosè stringuntur, dum dicitur: Casum adversamque fortunam liberi hominis spectare (aut sperare,) neque civile neque naturale est. O verba bona dignaque non solum Paulo JCto, sed & Paulo Apostolo!

ξ. doctrinæ de Substitutionibus satis familiare est Vocabulum Casus. Hinc Forma substitutionis *Pulgaris*, dicitur fieri in casum non aditæ hereditatis: *Pupillarî* in casum, si liberi Impuberes heredes erunt, & ante pubertatem decesserint: *Quasi-pupillarî*, in casum si liberi Men-

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

te. capti heredes erunt & in infirmitate decesserint. Ludvv. ex. 8. th.
4. 5. 6. J. Pacii analyf. ad rubr. J. de Vulg. fubftit.

§. 17.

fed EST ID quod Lexicographi explicant per *Con-*
troversiam quæ casu contingit: Cicero π. & L. 12. ff. de
LL. vocat *Causfam*: sed frequentius *Facti species* ε. aut *Exem-*
plum σ. appellatur.

ο. huc refero L. 10. ff. de LL. lex omnes casus comprehendere nequit.

π. lib. in Verrem § 116. ubi dicitur: tantum quod flominem non nominat;
Causfam quidem totam perferibit. * Sic etiamnum *Causfas* *Casus-*
que formamus, fuppreffis personis *Veris* aut *expressis* *Fictis*. hinc a-
pud Jctos toties occurrit vox *Tirii* aut *Mabii*; uti apud philosophos
terminus *Sortes* & *Elitri*. Sam. Marefius in notis ad *Caftanxi* diftin-
ctio. fub voce LT. p. 243. m. confer *Calvini* lex. juris fub τ^q *No-*
mina p. 623. b.

ε. adfpiciatur L. 83. ff. de legat. 2.

σ. hinc illud: *Exemplo* res fit manifestior L. 3. §. 2. ff. de Collation. L. 51. §. 2.
ff. ad L. Aqvil. conf. L. 15. C. de transact. & L. 8. C. de impuber. fub-
ftit. Et *Seneca* epift. 6. n. 14: longum iter est per *Præcepta*, breve
& *efficax* per *Exempla*.

§. 18.

Nunc formabimus *Casum* verbis primò *Gloffæ*, postea
Propriis.

§. 19.

GLOSSA sic infert: aliquis *Nomen* impofitum
mutare fibi cupiens, an mutare poffit, quærit? & dicitur,
quod Sic: fi *Liber* fuerit, fi in alterius *Fraudem* non fecerit.

§. 20.

NOSTRA formatio alludit ad ea quæ *Lud. Vives* τ.
narrat: *Pomponius Letus* υ, adeò ftuduit *Latinitati*, ut *græca*
attingere non auderet: tantus fuit *admirator* *Romanæ* ve-
tustatis, ut non folùm diem natalem *Romanæ* urbis *sacrum*
habuerit, *Romulum* coluerit, feque *Dictatorem* *nominave-*
rit; fed etiam *Christiano* *PETRI* φ. nomine rejecto, fe di-
xerit *POMPONIUM*.

τ. apud *Chr. Matthiam* in theatro hift. fub *Fridr. III. Imp.* c. 3. §. XIV.
p. 105f.

p. 1015. & apud auctorem exercitationum XII. in Sever. Monzamb.
exerc. 2. p. 15.

- v. qui aliàs scripsit de Romanis Magistratibus &c: de antiquitatibus
urbis Romæ: historiæ Romanæ compendium: commentarium reipub-
licæ Romanæ in exteris provinciis bello acquisitis constituræ: item
de exortu Mahomedis. Drandius in biblioth. class. sub libris Hist.
Geogr. Polit. p. 1255. 1171.
- φ. P E T R I nomen in *Erfordiersibus* Senatoribus non tolerari, commu-
niter credunt. Zeiler. von den zehen Reichs-Krâissen tit. 5. p. 330. m.
Idem in Miscellan. lit. N. p. 240. fin.

Qværitur; an hoc Itali factum peccaverit in legem Cor-
neliam de falsariis? nostra L. un. C. de mutat. nom. hoc Ne-
gabit, quia probabile est illum fuisse Liberum & à Dolo re-
motum.

A Dolo, inquam: nam Affectationi & affectatæ Super-
stitioni videtur fuisse vicinissimus. Adeò etiam inter Italos
x. invenias specie Sapientiæ stolidos! ψ.

- χ. qui tamen I T A L I ob acutum atqve igneum ingenium Summi sunt
inter filios seculi hujus, uti loquitur Pacif. à Lapide in notis ad Mon-
zamb. disc. 1. §. 3. p. 8. confer Lausii oration. pro Italiâ p. 700. m.
- ψ. uti milites de suo Imp. Juliano loquuntur apud Ann. Marcell. lib. 17.
c. 18. m. * Gelehrte Phantasten/ addit Piccartus in observ. hist. polit.
dec. 8. c. 1. p. 69.

V. LECTIO LEGIS & Scrutinium Vocum.

§. 21.

an Leges à Legendo derivari debeant, alii α. viderint.
Leges β. legendas esse, certum est. arg. l. 24. ff. de LL. conf.
Numer. 15. vers. 39. Lectio illa occupatur vel circa *Verba*,
vel circa *Sententiam* ac vim legis, arg. L. 17. & 29. ff. de LL.
Strauch. differt. 1. th. 14.

α. quos citat Coll. J. Arg. ad tit. ff. de LL. th. 1. p. 15.

β. scilicet in Scripturam redactas, uti fiebat apud *Athenienses* & *Roma-
nos*; nam jura αγαφα simpliciter memorantur, uti factum est apud
Spartanos §. 10. J de J. N. G. C. & *Germanos* nostros, qui leges su-
as cantilenis inclusas caneant, (uti nos adhuc canimus hynum il-
lum

B 3

lum: Dis sind die heiligen Zehen Geboth/ die uns gab &c.) Heideri polit. c. 1. p. 153. & c. 2. p. 541. Hinc etiamnum cantilenarum quarumlibet (etiam non legalium) partes vocantur Gesänge.

*Verborum putamina in hac V. parte tangimus, mox etiam in parte VI. Rerum & Rationum * nucleos eruturi.*

* ut ita loqvar cum Barth. Keckerem. in plenar. system. Logices parte 2. c. 4. sub §. 8. p. 849. b.

§. 22.

Notabiliores voces nobis videntur hæ:

NOMEN, COGNOMEN, PRÆNOMEN.) de his quædam Generica, quædam Specifica observasse juvabit.

§. 23.

In *Genere* tenendum, sermonem hoc loco esse de Nominibus non Appellativis sed Propriis, per quæ aliâs individua denotantur. Apud Romanos autem Ingenui plerumq; Duo γ. Tria δ. imò quædam; Quatuor ε. nomina habebant: hinc nata nominum priorum differentia, secundum quam aliud Nomen aliud Prænomen aliud Cognomen aliud deniq; Agnomen est. Rebhan hodogeta jur. charta 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

γ. *Romanorum Reges* erant: Numa Pompilius, Tullus Hostilius, Ancus Martius, Tarquinius Priscus, Servius Tullius, Tarquinius Superbus, Vide Florum lib. 1. hist. c. 2. seqq.

δ. v. g. M. Tullius Cicero. * quem Petr. Crinitus de honestâ disciplinâ L. 1. c. 8 p. 82. vocat Sacrosanctum eloquentiæ principem.

ε. c. g. P. Corn. Scipio Africanus. * unus ex Quatuor maximis Ducibus, qui ex mente Hannibalis apud Plutarch. in vitâ T. Q. Flamini c. ult. p. 381. 2. & sub Pyrrho. c. 4. p. 387. C.) erant 1. Alexander M. 2. Pyrrhus. 3. Hannibal. 4. Scipio ille.

§. 24.

in *Specie* nunc videbimus A. Prænomen. B. Nomen. C. Cognomen. D. Agnomen.

§. 25.

A. PRÆNOMEN erat nomen singulis Peculiare ac Proprium, & si Theophilum rectè percipio, hoc κνύσιον ὀνομα

nova vocatur, ideo quia Nomini in specie sic dicto five Gen-
tilitio *præponebatur*.

* in §. 29. J. de legatis. p. 337. editionis C.A. Fabroni, impressæ Pari-
suis 1657. 4.

Vocatur aliàs *nomen Verum*, item *Proprium nomen*,
imò & *Nomen absolutè*. Jac. Sirmondus in præfat. notar. ad
Apoll. Sidonium p. 8. *

* ubi simul de Romanis duo singularia notat:

1. quod circa Proprium nomen aliud *Ante*, aliud verò *Post* everfam rem-
publ. Romanam observandum fuerit. *Stante* republica proprium id
nomen fuit quod PRIMUM i. e. PRÆNOMEN. v. c. P. Corn. Scipio
& L. Corn. Scipio fratres: M. Tull. Cicero & Q. Tull. Cicero fratres.
Postea verò, cum multis nominibus nobiliores uterentur, illud uni-
cuique Proprium esse censebatur, quod POSTREMUM locabatur.
e.g. Salvius Otho & Salvius Titianus fratres, Fl. Vespasianus & Fl.
Sabinus fratres.

2. quod proprium & alia adjuncta nomina (quæ omnia in singulis pro-
pè capitibus variabant) à Parentibus ut plurimum Cognatisque desum-
serint. v.g. Fulgentii episcopi nomina fuerunt *Fabius Claudius Gor-
dianus Fulgentius*: ex quibus Claudius *patri*, Gordianus *avo* proprium
nomen fuerat. Symmachi oratoris filius vocabatur *Q. Flavianus
Memmius Symmachus*. Flavianus cognomen à *Patruo*, Memmii ab *avo*
paterno, & Symmachi à *Patre* sortitus. Hæc ex Sirmondo collegi.

Pueris antequam togam virilem & sumerent, & puellis
antequam nubent, prænomen non imponebatur. Valer.
M. lib. 10. de nominibus p. 839. editionis Thysianæ. conf.
Joh. Niehofs Allgemeine Beschreib. des Reichs Sina c. 4. p.
278. b. ubi agit de Sinensium 1. Zunamen. 2. Vornamen.
3. Schulnamen. 4. wenn iemand den Männlichen Hut
auffsetzt und ein Weib nimmt/ wird er von einer vornehmen
Person mit etwas ehrlichern Namen begabt/ welchen die Si-
neser selbst die Liter nennen. 5. grossen Namen.

§. Pueri Rom. utebantur *Palliolo* usque ad XIII. æt. annum: postea *Præ-
textam* sumebant, usque ad annum XVII. tandem *Togam virilem* su-
mebant cum magnâ pompâ. Vide Ph. Caroli antiqvit. Rom. lib. 4.
c. 10. p. 128. confer. antiqvitatibus vestiariis referatissimam L. 23. ff. de
auro argento legato. J.R. Textoris officin. lib. 4. c. 94. p. 510.

Præ-

Prænomena ut vulgò notiora, litteris tantùm Initialibus † signabantur.

† Vel unâ T. Titius: vel duabus CN. Cneus. SP. Spurius: vel tribus SEX. Sextus, SER. Servius. Calvini lex. jur. sub voce Spurius p. 865. b.

Hodiè huic Prænomeni æquipollet cujuslibet nomen Baptismale η. v. c. Caspar, Melchior, Balthasar. §.

η. der Tauf-Name / quod in Baptismatis sacramento acceptum differt à nomine Familiæ. Speidellii specul. notabil. litt. N. n. 20. p. 881.

§. Ita vocatos fuisse illos tres Reges & Magos ad cunabula Christi venientes, Pontificii credunt. vide Ph. Hen. Fridlibii observat. ad Matth. 2. vers. 1. qv. 12. p. 43. & confer. H. Hermetis jus publ. c. 32. num. 82. p. 565. ubi agit de more illorum qui Januis adium inscribunt hos characteres. C. M. B.

§. 26.

B. NOMEN In specie illud dicebatur, quod Familiæ originem sive Gentem declarabat, & non tam personam à personâ, quam gentem à gente (ein Geschlechte von dem andern) distinguebat. Unde etiam *Gentilitium* & *πατριωτικόν* vocatum. Sequebatur statim Prænomen η. v. c. Luc. *An-næus* Seneca. κ.

κ. allegari Rebhani hodeg. jur. chart. 2. clim. 3. parall. 2. §. 59. p. 506.

λ. Sophorum apex vocatus à Fr. Taubm. in dissert. de L. L. p. m. 27.

Nomen hoc imponebatur Puellis octavo, Pueris nono λ. à nativitate die μ. qui dies, quia infantes ante nominis impositionem lustrabantur ν. & purgabantur, Lustricus ζ. audiebat.

λ. imò Septimo; scilicet apud Græcos. Aristot. hist. animal. lib. 7. c. 12.

μ. Ratio, cur illos dies elegerunt Romani, invenitur apud Plutarch. quæst. Rom. 102. p. 288. B.

ν. Sext. Pomp. Festus litt. L. p. m. 1127. Macrob. Saturn. lib. 1. c. 16. p. 33. Er. Puteani musæthæna c. 15. p. 189.

ζ. & *Lustralis Solennitas* apud Symmach. L. 2. ep. 47. fin. sed Tertullian. lib. de Idololatr. c. 16. pr. vocat *Nominalia*. hinc nostrum illud: der Namens-Taa.

Quod apud Romanos erant Nomina, id nostratum Cognomina esse videntur. e. g. *Æg. Hunnius*, *Georg. Mylius*, *Polyc. Lyserus*. *

* Sira.

* *Stratēm. theatr. hist. exitu 10. ad A. C. 1610. p. 1106.* de his tribus Sympatriotis (nati enim fuerunt V Vinendæ sive V Vinendaviæ in agre V Vürtembergiæ, quarto à Tubingâ milliari. Qwenstedt de patriâ illustr. doct. viror. p. 161.) συγχεσθῆναι hoc circumfertur dicitur: D. Æg. Hænnius doctissimus: D. Georg. Mylius eloquentissimus: D. Polyc. Lyserus formosissimus. Docuerunt V Vittenbergæ.

§. 27.

C. COGNOMEN erat, quod nomini conjungebatur, ut cognationis nomen. o. Sed quo fine? ut discernerentur inter ipsos gentiles familiæ. π. v. gr. M. Tullius *Cicero*, ε. L. Ann. *Seneca*.

o. Gothfr. ad L. 4. C. de testam. litt. n. ubi etiam *tertium nomen* & ἐπ' ὀνομαζομένων dici probat.

π. Fm. Ferretus ad §. 29. J. de legat. apud Rebhan loco laudato.

p. cum hujus *Cognomen* exagigaretur dicitur, amicique hortarentur, ut id mutaret, dixit: ego *Ciceronis* nomen illustrius efficiam quàm Catonum Catulorum Scaturarumque. Plutarchi apoth. p. 204. E.

§. 28.

D. A GNOMEN putemus Cognominis speciem, at paucis communem, fuisse. Adhærebat ob Mores, peculiaria facta aut fata σ. v. c. C. Marius *Coriolanus*, τ. C. Valer. Flaccus *Flamen*, L. Corn. Sylla *Felix*, Licin. Crassus *Dives*, υ. C. Fabius Maximus *Cunctator* à cunctandò, *Verrucosus* à verrucâ in labris & *Ovicula* à clementiâ morum. Φ.

o. Gothfr. ad d. L. 4. C. de testam. litt. n. & Rebhan, loco citato. Uterque conqveritur de infrequentiori usu vocis *Agnomen*. Imò Rebhan accusat quoque historiam Romanam & Fastos consulares, qui ob turbatam seriem *Nominum*, hanc doctrinam reddunt intricatam.

τ. Vide Plutarch. in vitâ Coriolani c. 5. p. 218. D. Locus est notabilis & ἐπ' τῷ φωνεῖν sive ex professo in *Cognominibus* occupatus.

υ. de his omnibus videri potest Valer. Max. lib. 5. c. 9. confer B. Briffon. de formul. lib. 7. p. 733. C. Rhodigini lect. antiq. lib. 24. c. 6.

φ. C. Nepos, aut quisquis etiam sit, de viris illustr. c. 43. pr.

§. 29.

RECOGNOSCENDI) i. e. cognoscendi, verbum II. Compositum advocatur, cum Simplex sufficisset: uti sæpius vox Simplex ponitur pro Composito.*

C

* v. c.

RIE
ERS
ALLI

* v. c. in lege Aquiliã accipitur *Ruptum* pro corruptum §. 13. J. de L. Aquil.
L. 27. §. 3. ff. de furt. L. 7. §. 2. ff. arb. furt. cæsar.

Aliã notã sunt hæ phrasæ: *Recognoscere feudum* & *Feud.*
L. 2. t. 17. fin. *Recognoscere instrumenta* §. L. 56. pr. ff. de V. S.

2. i. e. beneficii feudalisi auctorem agnoscere, eiqve illud acceptum ferre,
ac eò nomine fidem & obsequium referre. Calvini lex. juris in append.
de verbis feudalib. p. 1041.

ψ. hinc illud apud Carpzovium in processu tit. 14. art. 2. n. 79. *documenta re-*
cognoscere est res magni momenti & præjudicii, quippe quã vim Con-
fessionis habet & paratam operatur Executionem.

§. 30.

III. IMPOSITIO NOMINIS.) *Imponere nomen* Quid
sit, notum est: notum quoque est epigramma a. scriptum in
fœminam Nomine bonam, Moribus malam: B.

Qvi-tibi-cunqve Bonæ, sacris dum tingeris undis,
Imposuit nomen, omnibus imposuit.

a. nescio, cujus autoris.

β. hoc carmen *Unam* tantum stringit fœminam; sed illud Q. Ciceronis in
fragm. Petron. c. 115. in *Omnis* fulminat:

Fœmina nulla bona est: & si bona contigit illa,
Nescio quo fato res *Mala* facta *Bona* est.

§. 31.

IV. INNOCENTIBUS) sive non fraudulenter facientibus,
uti explicat Glossa h. t. Innocens enim, utpote nocere nesci-
us c. 23. ca. 22. qv. 4. nihil commercii habet cum fraude, quã
est novica arg. L. 1. pr. ff. de dolo.

§. 32.

V. FRAUS) *Quid* sit, patere puto ex descriptione vel Ser-
vii vel Labeonis in L. 1. §. 2. ff. de dolo malo L. 7. §. 9. ff. de pactis.
Quotuplex sit, indicat *μεθ' ἑδικωμάτων τε καὶ χρησιμώτατα* γ. JC-
tus J. Pacius: δ. duplex est fraus, altera in Mente, altera in
Rebus; in mente est Dolus, in rebus est Damnum arg. L. 7.
§. 10. ff. de pactis. Exemplum hujus divisionis erui possiet ex
L. 21. §. 7. ff. de furtis. ε.

γ. his vocibus utitur Alsted. in encycl. lib. 5. c. 3. reg. 2. fin. p. 135. a. ubi de
Lexicis loquitur.

δ. in analysi §. 3. J. qui manumitt. non poss.

ubi

ubi agitur de eo qui *Animo* furandi ingreditur ædes alienas, postea tamen
Rem nullam furatur.

§. 33.

LICITO JURE) Tò Expedit Licet & Decet sunt qui-vi-
dem verba Impersonalia, sed tamen personarum omnium
actiones dirigunt.
quod *Expedit* & *utile* est, non confundatur cum Licito & aut
Decenti. ¶

§. non enim quod tibi *Expedit*, semper fecisse *Licuit*. v.c. ultra dimidium cir-
cumvenisse emtorem, venditori expedit; sed non licet per L. 2. C. de
rescind. vendit. Econtrà multa *Licent* mihi, sed non omnia *Expediunt*,
inquit Paulus 1. Cor. 6. vers. 12. conf. Grotium de J. B. & P. lib. 3. c. 4.
§. 2. pr. ubi Exemplis illustrat.

¶ *Utilia* publicè aut privatim non debent separari ab *Honestis*. Socrates a-
pud Cicer. de offic. lib. 3. §. 11. Treutl. vol. 1. disp. 1. th. 3. C. Quàm con-
fidenter Lucaus lib. 8. v. 488. canit!

— Sidera terrâ

Ut distant & Flamma mari: sic utile Recto.

Inde dijudicamus *Rationem status* honestam & inhonestam, de qua
Imhof in singular. politicis rat. stat. 26. p. 1.

quod *Licet permissum est* & *toleratur*, differt ab eo, quod *De-
cet* & honestum est.*

* Ratio, quia non omne, quod *Licet*, est simul *Honestum* L. 144. ff. de R. J. &
ibid. Ludvveli exempla. Grotius de J. B. & P. L. 3. c. 4. §. 2. m. ubi citat
locum Claudiani, qui extat in paneg. de 4. consulatu Honorii v. 267.

Non tibi quid *Liceat*, sed quid fecisse *Decebit*,
Occurrat, mentemque domet respectus Honesti.

quod *Decet* & *honestum est*, cætera includit.*

* Honestè vivere spectat ad Universalia præcepta, qualia sese offerunt in §. 3.
I. de J. & J. ad quem §. videantur Dd. moralistæ.

LIBER) est Concretum accidentale, ejus Abstra-
ctum & forma est LIBERTAS, quæ (si Homonymiam spe-
ctas) accipitur vel *Materialiter*, ubi magis est Facti quàm
juris. vide pr. J. de libert.; vel *Formaliter* pro aliqua conditio-
ne Civili oppositâ Servitutis: quò sensu magis Juris quàm fa-
cti est. Struvii synt. jur. civil. ex. 3. th. 8. p. 77. Et hæc describi-
tur in Inst.*

C 2

* tam

RIE
ERS
ALII

* tam Justiniani §. 1. J. de jure person. qvam Florentini, vide inscript. L. 4. ff. de statu hom.

§. 35.

III.

PRÆJUDICIUM.) *Hoc loco* nihil aliud significat qvam periculum, incommodum, læsionem, damnum §. *Alibi* verò sumitur 1. pro Sententia sive judicio à superioribus lato, qvòd postea inferioribus judicibus præbere potest Exemplum 1. 2. pro Qvæstione, qvæ in concursu aliarum prius decidi debet. 2.

§. & ita etiam capitur in L. 1. C. qvib. res judic. non nocet.

2. Vultejus ad §. 12. J. de action. n. 5. confer. Barbosa locos comm. lib. 14. c. 59. n. 1 ubi *Præjudicia* summarum Curiarum sequi jubet; sed cautè, imò cautissimè.

3. Pacii analys. & Manzii comment. ad §. 12. J. de action. ubi Expl. subjiciunt.

§. 36.

In hâc parte V^{ta} Criticam λ. exercere mos est, eo fine ut *Lectiones varie* sistantur & *peccata Librariorum* in legibus describendis admitta emendentur; ast verò nihil tale circatextum nostrum observavi: qvotqvot Exemplaria videre licuit, uno spiritu pariqve voce μ. loqvuntur. Aristarchus ν. juret hanc legem religiosis & qvasi Longobardicis ξ. manibus descriptam fuisse.

λ. utilissimam certè & saluberrimam, si modicè adhibetur & modestè, verba sunt J. Lipsii de milit. Rom. L. 1. dial. 2. m. p. 52.

μ. Prophetæ opus mundi ac opificium Dei uno spiritu ac pari voce testantur, inquit Lactant L. 2. instit. c. 8. edit. Thysian. quem respeximus.

ν. pro Censore capitur, explicante Erasmo in adag. p. 152. nam *Aristarchus* grammaticus censuit & recensuit Homeri versus. Subditios *ὀβελ-
Cποις* & *Γενεινὸς ἀπελοποις*; notando. eadem sentit Ph. Caroli de Criticis dissertat. præmissâ animâdversior. Gellianis p. 8.

ξ. Franc. Robortellus laudat codices vet. à *Longobardis* exaratos, qvia illorum manuscripta mendis tantopere non laborant. Zeiler, cent. 3. ep. 32. p. 679.

VI.

VI.

CAUSARUM scrutinium sive Ἀιτιολογία.

§. 37.

Felix qui potuit *Rerum* cognoscere Causas!

Virgilius Georg. vers. 495. exclamat; ego contra, vel potius per παροδίας:

Felix qui potuit *Legum* cognoscere Causas.

Objicis cum *Juliano*: non omnium quæ à majoribus constituta sunt, Ratio & Causa reddi potest L. 20. ff. de LL. c. & sapius more Pythagoricorum illud ἀλλ' οὐκ ἔφα π. (legislator) ingeminandum est.

- o. ne irracionales quidam Jcti ad hanc legem, velut ad *ignorantia asylum* (vide Sperling. physic. L. 2 c. 3. ad præc. 9. & 10. p. m. 315. & Baconis hist. natural. cent. 10. experim. 999. p. 965. ubi de Qualitatibus occultis agunt) confugerent, nervosè eam explicavit Manzius in quaestione prælimin. ad comm. Inst.
- π. G. Hornii hist. philos. lib. 7. c. 12. p. 369. illud ἀλλ' οὐκ ἔφα circumspèctè explicat.

Respondeo cum *Celfo* ex præambulâ L. 17. ff. de LL: tunc leges scimus*, si non tam verba quàm vim ac potestatem earum tenemus.

* *Scire* est per Causas cognoscere rem, Stratem. Logica lib. 5. c. 1. can. 1. p. 1131.

Lacones ḡ. igitur atque Catonem σ. imitati, inquiramus in *Causas* τ. legis nostræ.

- ε. Plutarch. in vitâ Lycurgi c. 14. p. 51. C: apud Spartanos muniendum erat responsum *Ratione* & probatione, quæ in concisa & compendiosa verba esset contracta.
- σ. Cato ex præceptore suo Sarpedone quærebat *Causam* singulorum & percunctabatur rationem. Plutarch. in vitâ c. 1. p. 760. A.
- τ. sive Rationes. Ratio est anima legis, uti loquitur Otto in dialect. jur. L. 1. c. 1. pag. 2.

§. 38.

Cur non modò *Nominis* sed etiam *Cognominis* ac *Prænominis* fit mentio? quia hæc distinctio *Romano* more recepta fuit; *Græci* & *Barbari* plerumque singulis nominibus contenti

RIE
ERS
ALLI

tenti fuisse videntur *, ut Demosthenes, Aristoteles, Lycurgus, Agefilaus : Cyrus, Cambyfes, Orodes.

* Gyraldus. confer Fr. Connani comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 3. p. 182. ubi disquirat cur Romani *tria nomina* usurparint.

§. 39.

Quare nomina imponi ceperunt hominibus? v. 1. ad Recognoscendos singulos, ait L. un. C. de mutat. nom. §. 29. J. de legat. & ibid. Borcholt n. 1. L. 10. C. de ingen. manumiss. Platon in Cratylo p. 268. A. & Franc. Connan. Comm. jur. civil. lib. 2. c. 11. n. 4. p. 183. & distingvenda individua Φ . 2. quia nominis impositio vel mutatio est signum Potestatis & Domini χ . 3. ut sint indicia & symbola Professionis : hinc nomen Israëlitæ Ψ . aut Christiani ω . non est abjiciendum. 4. ut sint incitamenta Virtutis. σ .

v. in *Bestiis* rarior est nominum propriorum usus. Legimus tamen de *Eucephalo*, Supplem. Curtian. Freinsheimii lib. 1. c. 4. §. 11. & de *Incitato*, equis, Sveton. in Caligulâ c. 55. fin.

Φ . Ebraei, Chaldaei, Ægyptii & Phrygii dispiciebant, ut nominibus impositis non solum *Discretiva*, sed etiam *significativa* vis inesset. Gyrald. conf. Riverum exerc. 39. in Gen. p. 160. a & comm. in Exod. c. 2. p. 761. b. ubi agitur de nominibus in historia Mosaicâ occurrentibus.

χ . Chr. Matthæ theatr. hist. sub Nabuchodonosore II. cogn. Magno p. 70. confer nitidum locum Chrysofomi Tom. 3. operum, homiliâ de ferendis reprehensionibus & c. p. 291. ubi de Adamo protoplasto.

Ψ . Basilius Seleuc. orat. 39. post. med: nomen quo tu, *Israël*, appellaris, Dei cogniti argumentum est & c.

ω . spectant huc non proletaria, verba Montacutii de origin. eccles. Tom. 1. part. 1. p. 109. pr: quemadmodum, si quis nomen *Christiani* abjiceret, nomine amisso rem quoque nomini subjectam amisisse crederetur: ita, si quis nomen *Baptismale* abjiciat, baptismum irritum fecisse eidemque abrenunciasse videtur. Notabilia quoque sunt verba Salviani de gubern. Dei Lib. 4. pr. p. 101: in nobis *Christianum* vocabulum quasi aureum decus est; quò si indignè utimur, fit ut sues cum ornamento esse videamur. conf. Rittersh. in notis ad eund. librum p. 107. seqq.

σ . si sel. sunt nomina emphatica & pulchra. vide Expl. apud Limn. in jur. publ. 1. c. 11. §. 48. seqq. Pulchra itaque nomina maxime sunt procuranda, aded ut, si venderentur, maximo emi deberent pretio. Dd. allegati apud Barbofam lib. 12. c. 14. ax. 2. p. 157. Pulchrum nomen *excitit virtutem* ! Adolefens, aut Nomen mutato aut Mores, dicebat

Alexan-

Alexander M. ad militem sibi *ομιόνυμος*, sed virtutis non æquè memorem. Moller. in allegor. sacro. profan. parte 1. c. 15. §. 178. n. 3. p. 88.

§. 40.

Quamobrem nominum impositio relicta est Libertati priorum? quia hæc res tanti momenti non videbatur. Rationis Ratio 1. est, quia Nomina pertinent ad Verba, in Verbis autem sumus faciles, modò conveniamus in Rebus*. 2. quia Personarum potius habenda est ratio quàm Nominum §. 29. J. de legatis. 3. quia sola Nominatio nihil juris Tribuit L. 12. ff. de jure patronat. vel Adimit.

* Andr. Meurer's regula element. 43. n. 3. p. 178.

§. 41.

Mutatio nominis innocentibus Periculosa non est. Ratio decidendi est, quia innocentes non puniuntur L. 5. pr. ff. de pœnis L. 17. C. de accusat. Rationis Ratio est, quia hoc casu non peccant in L. Cornel. de falsis, Dd. ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia ab iis abest dolus, sine quo delicta regulariter non committuntur. L. pen. ff. ad L. Jul. de adult. Ludvv. comm. ad L. 108. ff. de R. J. n. 1.*.

* conf. Gothfr. ad L. 20. c. de falsis, ubi dicitur: falsum sine Dolo non puniuntur.

Mutatio nominis libera est: si scilicet fit non fraudulenter & à libero homine. Ratio 1. quia nominis Assumptio ab initio libera fuit L. un. C. de mut. nom. & pependit ex Placito a. Initium verò rei spectare non insolens est apud JCtos β. 2. quia vitiosum est intendere controversiam propter nominis Mutationem γ. 3. & nonnè quilibet est rerum suarum moderator & arbiter ? δ.

a. uti ait Jac. Menoch. de arbitrar. judic. quæstion. lib. 2. cent. 4. casu 318. n. 2. p. 436.

β. L. 8. pr. ff. mandati L. 12. ff. de SCto Macedon.

γ. Cicero lib. 2. ad Herenn. §. 42.

δ. L. 21. C. mandati. hanc legem allegat Cypr. Regner. in censurâ Belgicâ ad L. un. C. de mutat. nom.

§. 43.

RIET
ERS
ALLE

§. 43.

Cur nominis mutatio dicitur Liberis hominibus competere? ut excludantur Servi. 1. Ratio, quia in Servo nomen suum sibi mutante præsumitur Fraus. glossa ad L. un. C. de mut. nom. Rationis Ratio, quia facit rem prohibitam arg. L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis, & L. un. C. de mut. nom. 2. Rationis Rationis Ratio est, quia Servis non fuerunt nomina propria, sed eorum Impositio pendebat ab arbitrio domini. 3. Ergo etiam mutatio spectabat ad dominum. 2. Ratio, ne servi sibi adaptarent nomina Magnorum hominum virtute quasi sacra. 7.

1. confer L. 41. ff. ad L. Falcid. L. 8. §. 9. ff. mandati L. 7. pr. ff. de administrator. unde colligitur regula: Dolo facere præsumitur, qui facit id, quod facere non debuit.

2. Hilliger ad Donellum Lib. 2. c. 15. lit. F.

3. Penetrantia sunt verba Herodis Attici apud Agell. in noct. attic. L. 9. c. 2: Athenienses nefas ducebant nomina Harmodii & Aristogitonis (nomina Libertati patriæ devota) Servili contagio pollui.

VII.

NOTABILIA,
& legis Ampliationes Restrictionesque.

§. 44.

Apes in floriferis saltibus 9. imitatus, libenter Excerpto. Nisi fallor, hic mos etiam Plinio Majori 1. J. Lipsio x. & Jer. Drexelio λ. placuit. Eundem morem urget septima tessera methodi legalis: CONNOTO. quid autem? quædam Ex lege, quædam Ad legem, quæ verò Contra legem faciunt, appparebunt in parte VIII.

9. Lucret. lib. 3. vers. 11.

Floriferis ut apes in saltibus omnia libant:
Omnia nos itidem depascimus aurea dicta.

1. Plinius Junior lib. 3. ep. 5. p. 92. sic de Plinio seniore: nihil legit, quod non exciperet.

x. vide Cent. 3. miscell. ep. 25. ubi *Electa* sive *Excerpta* vocat segetem veram doctrinæ. conf. Cent. 3. ad Belgas ep. 38. ubi saluberrima habet monita.

λ. qui

A. qui inde etiam Aurifodinam sive Excerptum solertiam descripsit. in parte
r. c. 10. p. 104. dicit: otiosa, vana, nugatoria est *Lectio*, cui nulla mi-
scetur *Scriptio*.

§. 43.

Diocletianus & Maximianus Imp. μ . sunt auctores Le-
gis nostrae. Uterque ν . nomen suum mutavit ξ . quid ergo mi-
remur, si mutationem nominum Aliis quoque in lege nostra
permittunt? noluerunt quippe in aliis Reprobare, quod in se
approbaverant. σ .

μ . Inscriptio legis hoc evincit. adspiciatur.

ν . Ille, cum adhuc privatus esset, *Diocles* vocabatur; imperator autem fa-
ctus appellari voluit *Diocletianus*. Rupertus ad Besoldi synopsis hist.
c. 14. p. 391. imò assumpsit quoque nomen Jovii; uti Maximianus nomen
Herculei. Joh. Cluverus epit. hist. in vita utriusque p. 320. 321.

ξ . si non mutatione *Alternativa* tamen *Quantitativa*, uti physici de motu ali-
às dicunt. Stratem. phys. lib. 2. c. 2. p. 206.

σ . per L. II. C. de inoffic. testam. Chr. Ph. Richter cent. Regul. 88. n. 5.

§. 46.

Mutatio nominis alibi *Periculosa* π . est alibi *Permissa*. de
illa loquitur lex Cornelia de falsis ρ . de Hac audiri vult consti-
tutio Diocletiani & Maximiani de nom. mutat. σ .

π hoc sensu definit Alsted. in encycl. Lib. 26. c. 17. reg. 5. §. 16. p. 1721. MU-
TATIONEM NOMINIS, quod sit crimen Falsi, quo Quis Dolo ma-
lo sibi nomen novum imponit.

ρ . L. un. C. de mut. nom. disponit Indifferenter & adinstar Regulæ. Prosp. Farinacii crimin. qv. 150. n. 138.

σ . L. un. C. de mut. nom. disponit Distingvendo inter liberos & servos, adeo-
que adinstar Exceptionis.

§. 47.

Liberis hominibus mutatio nominis est permissa; si ni-
mirum sit *sine Dolo*; quid si verò *Dolose* fieret? cadit in prohi-
bitum crimen Falsi, quod postea meretur Pœnam. *

* ergò explicandi erunt casus, in quibus dolus censetur (A) Abesse vel (B)
Adesse, & si adsit, quæ (C) Pœna sit coercendus.

§. 48.

(A) LICITA adeoque à dolo remota est mutatio nomi-
nis r. si sit ob metum Violentia, ut ita nobis nostrisque vim de-
fendamus & pericula effugiamus. * Pr. Farinac. qv. 150. num. 145.

D

* nam

RIE
ERS
ALLE

* nam & nominis mutatio ad Defensionem sui (quæ omni jure est licita Otton. jus publ. c. 11. p. 182. & ne Diabolo deneganda est, Burgold. notit. imper. part. 2. disc. 20 §. 19. p. 214) conducere potest: sic Carolus II. R. Angl. in fugâ suâ audiri voluit Wilhelm Jonas. Gothfr. Schulting Chron. ad A. C. 1661. p. 261. Ulysses apud Polyphemum cyclopem vocari malebat & quasi nullus. Homer. odyss. lib. 9. vers. 366. & 408. de Sentio Saturnino vide infra th. 61.

§. 49.

2. si fit ob metum Infamiæ τ. aut Perjurii. υ.

τ. more apud veteres recepto, quæ Stupri licentiam apud Ediles profitebantur, nomina mutabant, uti docet Taubm. ad Plauti pœnul. act. 5. sc. 3. v. 20. Petr. Pappus in Anmerkungen zum Holländischen Krieger-Recht art. 69 p. 187. die Huren / die öffentliche Huren-Häuser wölren halten / pfliegten ihre Namen zu ändern. Gothfr. ad L. 13. pr. ff. de falsis litt. B. Meretricibus jungit Spurtos, qui sibi nomen mutare queunt. licitè * conf. Piccart. dec. 11 c. 6. ubi exempla habet *Urbium*, quibus nomina *δοσφημιος* vitandæ causâ mutata sunt. v. c. pro Malevento Beneventum, pro Neqvino Narnia, pro Poneropoli Philippopolis invaluit.

υ. Ulpian. in L. 29. §. 6. ff. de donat. non improbat Conditionem eam quâ juravi, me alterius Nomen laturum esse. vide Chaffan. catal. glori. mundi parte 1. confid. 38. concl. 46. p. 43. b.

§. 50.

3. si fit spe Hereditatis aut Legati.*

* ut ita nomine mutato impleatur Condicio sub quâ quis est institutus. Naurath in annotat. ad comm. Zælii in l. un. C. de mut. nom. conf. infra th. 71. Octavius Cæsar heredes instituit primos Tiberium & Liviam, quos & ferre Nomen suum jussit. Sueton. vitâ c. ult. pr.

§. 51.

4. si fit amore Modestix, φ. Honestatis χ. odioque Turpitudinis. ψ.

φ. Anonymi aut potius Heteronymi quidam scriptores huc trahi queunt. vide part. post. hujus disp. th. 6.

χ. non videtur satis Honestum nomen habere, quod Turpe quid significare potest Gr. Tholof. synt. jur. civ. libro 36. c. 4. num. 3. pag 705. hinc excusarem contra G. Thomson. in vindice veritat. p. 72. LIPSIUM, cui pro nomine *Jodoci* (quod significat *Echeryhaffi*) placuit nomen *Jussi* Eleganter ergo claudit J. Lipsius oration. de Calumniâ: mutata fiant labia dolosa, quæ loquuntur adversus JUSTUM. ex Psalmô 31. vers. 19.

ψ. fa-

↓ sapiens presbyter *Eustathius* pro divino suo in improbos odio etiam idem sibi cum impuro & scelerato *Eustathio* nomen esse, graviter & moleste ferebat, ac Nomen suum immutare cupiebat. *Isid. Pelusiota lib. 3. ep. 311. p. 329.* Huc spectat exemplum de **SERGIO II. PAPA**, qui ob *Turpitudinem cognomenti* (*os porci* enim vocabatur) *Sergii* nomen in sede pontificia sumpsit. *Platina* in vita *Sergii II. pr. p. 141.* edition. Colon. de anno 1626. 4. sed *Limn.* in jur. publ. *Li. c. 11. s. 66.* Rationem datam explodit, distinguens inter nomen *Proprium Sergii* (quo etiam pater claruerat) & nomen *Gentilicium Os porci*: illud maluit præ hoc. Sed cur?

§. 52.

5. si fit ob novum vitæ Statum vel in **Oeconomicis** vel in **Scholasticis** vel in **Ecclesiasticis** vel denique **Politicis**. *

* totidem hierarchias vitæ quæ status statuit *Heidfeld* in *Sphinge* c. 36. pag. 1156. sed in *analect. ænigmat. p. 1378.* non *Quadrigam* sed *Trigam* statuum sinit:

Psuff supplex ora, *Sursi* protege, *Saur*que labora.
hæc *Basilæ* in curiâ super imaginibus horum *Trium*.

§. 53.

In **Oeconomicis** occurrit potestas **Maritalis** **Herilis** & **Patriæ**.

Illius vigore **Nupta** familiæ suæ nomen immutat & **mariti** assumit. *

* non abludebant uxores Romanæ, quæ mariti domum ingressæ dicebant: ubi tu *Cajus*, ego *Caja* ero! videatur *Dietherus* ad *Befeldi thesaur. pract. litt. N. n. 9. p. 680. b.* ubi simul exemplum elegans de *Martia*, *Catonis* antea (sed postea *Hortensii*) uxore adducit. *Epæ* exemplum adducit *Matthias* in *theatr. histor. sub Nabuchodon. M. p. 71. m.*

Isius vi dominus **Servo** pro suâ libidine nomen imponit **α.** vel immutat **α.** : & **Libertus** nomen patroni assumit. **β.**

α. *Gothfr. ad L. 13. ff. ad L. Corn. de falsis litt. B. Donell. enucl. lib. 2. c. 15. litt. F.* ubi de nomine servili *Erotes*, *Strichus* & *Philargiros*. *Plato* in *Cratyllo* pr. p. 265. *E. conf. J. Gædd. comm. ad L. 206. ff. de V. S. n. 2. p. 171.*

α. nam *Servi* nomen in domini potestate est, th. 43. supra, quâ de causâ & *Libero* homini redacto in servitutem dominus mutat nomen, ut *Josepho* Pharao, ut *Danieli* *Nabuchodonosor Rex*, sunt verba *Cujacii* in *paratitl. ad L. un. C. de mut. nom.*

β. *Gothfr. ad L. 9. C. de liberali ca. ad L. 10. C. de ingen. manumiss. litt. E. Donell. enucleat. loco cit. Fr. Connan. Comm. jur. civ. lib.*

D 2

lib. 2. c. 11. n. 3. * nam simul ac Manumissi essent servi, demebantur ipsi Capilli, ac capiti raso seu calvo imponebatur in Feronia templo Pileus. Plaut. Amphitr. act. 1. sc. 1. vers. ult. & ibi Taubm. hinc suo Nominis præmittebant Prænominis loco nomen heri, Perſius hoc lepide explicat in Sat. 5. comprimis vers. 78.

Verterit hunc dominus, momento turbinis exiti
Marcus Dama _____

prius nomen est Heri, posterius spectabat ad Servum jam manumissum.

Hujus vigore pater γ. Libris nomina imponit & mutat:
loquor autem de patre non solum naturali sed & Civili sive adoptante d. ne quid dicam de educatoribus, qui sæpè nomina migrant Alumnis. ε.

γ. Atheniensium (apud Joh. Eichl in dissert. habitâ Helmſtadii 1655. 4. de jure naturali parent. & liber. parte priori th. 32.) lex voluit, ut *Patres* nomina ab initio liberis darent, & postea etiam, si placeret, rursus mutarent. Ratio, cur *Patribus* jus imponendi & immutandi nomina liberis competat, derivari potest ex Grotio de J. B. & P. lib. 2. c. 5. §. 1. Exempla videantur de Lamecho Gen. 7. vers. 28. de Jacobo Gen. 35. vers. 18. & de Zachariâ Luc. 1. vers. 60. & 63. de Sinenſibus videatur Joh. Neuhof. in der Allgemeinen Besch. des Reichs Sina c. 4. p. 278. b. * hinc gratiâ Principis concedi debet, ut quis nomen familiæ à lineâ *Maternâ* propaget. Zahn. de mendaciis L. 2. c. 63. n. 1. p. 283. ubi agit de familiâ Loſonezianâ & Wolſterſorff.

δ. nam Adoptatorum aut Arrogatorum nomen gentilium coalescebat cum adoptantis nominibus. Hilliger ad Donelli lib. 2. c. 22. litt. K. sic Octavianus post adoptionem dictus est *Caj. Jul. Cesar* Octavianus. Dio Cass. lib. 46. p. 322. A. locus est notabilis. & lib. 55. p. 557. A. ubi de Domitio Nerone, qui adoptatus fuit à *Claudio Tiberio* Druso.

ε. aurex Bullæ auctor acceperat in sacramento baptismatis nomen *Venceslavi*, unde ergo illud *Caroli*? à Carolo Pulchro rege Franciæ, apud quem pueritiæ rudimenta exegit. Cuspinian. in vitâ Caroli IV. p. 474.

§. 54.

in SCHOLIS sæpè præceptores nomina mutant Discipulis. *

* ita, qui aliàs David Wängler audiebat, svafore præceptore suo postea audivit David PAREUS. (nam *παρεια*, *παρ* exprimit apud græcos Genam, maxillam) J. L. Gottfrieds Chronice in notatis ad iconem Davidis Parei. * alia exempla alibi, *γὰρ διδοῦναι*, suppeditabimus.

§. 55.

in ECCLESIASTICO statu, cui quidam præesse volunt

lunt Pontificem, mutationem nominis ζ. Sergius II. vel. IV.
7. Pontifex introduxit, jus Canonicum θ. verò & superstitio ι.
confirmavit.

ζ. puta ut malefico Bonifacii, timido Leonis, rustico Urbani, improbo Innocentii, maledicto Benedicti, & feroci Clementis nomen adp-
ptetur. Polyd. Virgil. de rer. inventor. lib. 4. c. 20. pr.

θ. Dieterich. breviar. pontif. ad A. C. 844. p. 152.

ι. illud in hanc sententiam trahere conatur Greg. Tholosan. in synt. jur.
civ. lib. 36. c. 4. n. 3. ubi dicit: dominus noster Jesus Christus primo
summo Pontifici à se instituto, SIMEONIS nomen in PETRUM seu
Cepham mutavit:

κ. man ist in der opinion, wenn ein Pabst seinen Namen nicht ändern/ so
lebe er nicht lange/ als wie dem Hadriano VI. und Marcello II. begeg-
net/ welche bey der reformation Römischer Kirchen viel würden ge-
than haben/ wenn sie länger gelebt hätten. sunt verba Zeileri cent. 2.
ep. 81. p. 507. ubi plura reperias.

Huc refero mutationem nominum, quæ olim ad Christiana-
næ professionis auspicia κ. nunc ad Confirmationis λ. solen-
nitatem spectat.

κ. ex gentilibus Christiani facti malebant ferre nomina sanctorum Pro-
phetarum quàm Idolorum. videatur Eusebius lib 8. c. 21. p. 239. B.
hist. ecclesiast. & P. Contzen. in comm. ad Romanos in præfat. quæst.
4. ubi disquirat 1. cur Saulus PAULI nomen sumserit. 2. cur post sum-
tum nomen Pauli, nihilominus adhuc audiverit Saulus.

λ. Contzen in Comment. ad Roman. in præfati qu. 7. * *Confirmatio*, die
Firmung oder Firmirung quomodo fiat, accuratè monstrat Speidel.
speculo notabil. litt. F. n. 39. p. 339. & Corvinus in jure Canon lib. 2.
tit. 4.

Legimus etiam hominum nomina *ab ipso Deo* mutata: *υ.*
imò legimus quoque nomina mutata hominibus, quia *facti*
fuerunt Dei. υ.

υ. quoties verò Deus nomina imponit vel mutat, toties in signe quid por-
tenditur vel indicatur, inquit Qvisorp. in annotat. ad Lucæ 1. vers.
13. p. 103. Abram *Abrahami*, Sarai *Sara*, Jacob *Israëlis* nomen acce-
pit: Jacobus & Johannes novo nomine Boanerges veniunt. Chr. Mat-
thie theat. hist. sub Nabuchodon. M. p. m. 70. & Zeiler. in miscellan.
Irr. N. p. 241. ubi subjicit: die Persier haben lange Namen/ (non tam
prolixitate quàm Pluralitate nominum superbiunt Hispani. vide J. L.
W. arcana dominat. hispan. c. 33. s. 17. p. 187.) die Hebræer furke.

ϕ. Lactant. divin. instit. L. 1. c. 21. p. 64. hoc testatur: solent mortuis *con-*
secratis Nomina immutari, credo, ne quis putet, eos homines fuisse.

nam & Romulus post mortem Quirinus dictus est; & Leda Nemesis;
& Circe Marica; & Ino postquam se precipitavit, Leucothea; materq;
Matura; & Melicertes filius ejus, Palæmon atq; Portumnus. Defini-
steri paralipom. ad Rosini antiquit. lib. 3. c. 18. p. 478. F. confer Pla-
ton. in Cratylo p. 270. A.

§. 56.

circa POLITICAM administrationem occupandis sæpe
mutantur nomina. *

* apud Babylonios imperii gubernationem mutato nomine suscipere, &
moris erat. Heurnius lib. 2. barbar. philosoph. 153. apud Persas idem
invaluisse testis est B. Brissonius de regn. Persar. lib. 1. p. 8. pr. hinc
Darius Nothus, antea Axos sive *Ἀχός*, cum imperio Nomen *Δαρείου*
suscepit, ex Ctesia Scaligeri de emendat. lib. 5. p. 224. quod litt. B.
apud Linn. de jure publ. lib. 1. c. 11. §. 62. 63. & 68. ubi dicit, quod
reges Heroldis creatis pro placito imposuerint nomina. Sic Impe-
ratoribus creatis antiquitus & nomina & cognomina nova licite de-
ferrebantur, uti exemplo Vitellii, Severi, Juliani & Commodi probat
Greg. Tholosan. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. n. 4.

Licite etiam mutatur nomen, si quis sit Miles, Doctor, No-
bilis vel quid tale. *

* nam in hujusmodi Status mutatione permessa est Nominis mutatio,
Bartolus apud Gothfr. in notis ad glossam L. un. C. de mutat. nom.

§. 57.

Denique nec illa mutatio nominis in legem Corneliam
de falsis impingit, quæ proficiscitur ab Aliis, sed ob nostras
vel virtutes ξ. vel culpam. ο. confer supra th. 28.

ξ. qui prius Tyrannus postea ob divinum orationis fluxum dicebatur Euphra-
stus & Theophrastus: sic Aristocles ob amplitudinem sermonis
accepit nomen Platonis. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. ca-
su 318. n. 9. 10 & 11. ubi de Homero, qui ante cæcitate dictus fuit
Melesigenes.

ο. Tiberius Claudius Nero ob vini aviditatem dictus fuit Biberius Cadius
Mero. Sveton in vitâ c. 42.

§. 58.

(B.) ILLICITA adeoque cum dolo conjuncta mutatio
nominis est, quæ commodo Privato vel Publico iniquiorem
conditionem inferre * intendit.

* Sed propter commoda nostra cæteris iniquiorem conditionem inferre
non licet. L. 74. ff. de R. I. Non debet unum Altare discooperrî, ut
alte-

alterum cooperiatur. Ant. de Burrio apud Barbosam lib. 1. c. 54. axi.
om. 6 p. 107.

§. 59.

Intentionem hanc dixeris *Generalem*; *Speciales* addu-
cuntur à Jul. Paulo, * nimirum (1) ut aliena Intercipiantur
aut possideantur. (2) ut alius Terreatur aut concutiatur.

* in recept. sentent. lib. 5. tit. 25 §. 10. & 11.

§. 60.

(Immo) fit 1. si quis se pro Principe ferat.

* de pseudo-Nerone apud Romanos, pseudo-Richardo & Eduardo apud
Anglos, pseudo-Carolo apud Hispanos, pseudo-Mustafâ apud Turcas
agit Forstner ad Taciti ann. 5. 10. 1. p. 673. Georg. Richter in axiom.
œcon. §. 273 p. 449. de pseudo-Martino apud Gallos, Limn-jur. publ. L.
1. c. 11. §. 59. de pseudo-Sebastiano apud Portugallo Zeiler. in miscella-
neor. appendice lit. P. p. 556. & Chr. Richter im *Historischen Schau-*
Spiegel cent. 3. c. 43. à p. 408. ubi totam rem, stupentibus lectoribus,
narrat.

2. si mercator ad fraudanda Vectigalia vel in præjudicium
Alterius, nomen vel signum alterius assumat.*

* J. Menoch. de arbitrar. judic. quæst. lib. 2. casu 318. n. 24. ubi etiam
agit de *Notariatus signo* non mutando. nam Tabellio (inquit Ant. Pe-
rez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3.) signum semel assumtum & con-
suetum, citra falsi crimen mutare nequit.

3. si quis in celebratione Contractus aliud nomen assumit,
w. Carpzovius in crimin. part. 2. qu. 93. n. 35. Limnæus de jure
publico L. 1. c. 11. n. 58. g.

* ne postea contraxisse dicatur, & ex instrumento obligatorio conven-
tus excipere possit. se non esse eum qui in instrumento dicuntur pro-
misisse. Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 1.

g. Uterque allegat in hanc rem Gilhaufens arbor. judic. crimin. c. 2. tit. 26.
n. 33. sed (quantum ex meo exemplari constat) falsò. * de fallacibus
Allegationibus conqueritur quoque Jac. Cujacius in dedicat. consul-
tationis veteris cujusdam Jureconsulti (quæ extat in operib. Cujacia-
nis p. 343. editionis Francofurt. 1623. fol.) ad Jac. Gveslaum, ubi dicit:
locos auctorum meliore fide notavi quam illi, quibus sæpè *Falsos lo-*
cos notare pudori non est: aut, quod penè idem est, *Generaliter & per-*
fusoriè consultorem remittunt ad ea, quæ doctores illo vel illo loco
notant, in quâ perfusione aut erat certè Dolus aliquis aut Ignorantia
mera.

4. si

4. si quis falso Diplomate vias commeat. L. 27. §. 2. ff. ad L. Corn. de falsis & ibi Gothfr.

5. si quis Insignia aliena σ. sibi arrogat: item si Privilegia τ. aliena usurpat.

σ. Aliena, inquam, & altioris fortè ordinis. J. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11. Schönborn. polit. lib. 1. c. 10. p. 58. ubi nitidum producit epigramma. Apud Qy Pegeum in der Kunstsq. part. 2. §. 3 997. p. 121. rufficus Hollandicus sibi *Insignia* leonibus aqvilis & aureo vellere exornata arrogat: quæsitus autem de sua insolentiâ responderet: *Wel mytt Her/dat stahst so fry!* Hanc simplicitatem L. Corn. Sylla risu potius quàm pœna exceperit, opinor.

τ. Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 36.

6. si quis sibi falsum Genus vel Parentes fingat, animo fraudandi alios. Jac. Cujac. ad Pauli sentent. lib. 5. t. 25. n. 10.

7. si quis pro nobili υ. se venditet aut Doctoris φ. titulum (velut asinus Leoninam pellem χ.) nondum datum aut debitum affectet.

υ. Gilhauf. arb. judic. criminal. c. 2. tit. 26. §. 33. Brunnem. ad L. un. C. de mutat. nom. Carpz. in crimin. part. 2. q. 93. n. 37. 38. ubi Limitationem, & n. 39. 40. ubi Exempla nobilitatis furtivæ refert.

φ. Dd. jam allegati.

χ. nota est fabula VIII. Aphthonii sophistæ, quàm Avianus fab. 5. vers. ult. sic concludit:

Forstian ignotos mutato murmure fallis;

At mihi, qui quondam, semper Asellus eris.

8. si quis Comitem Palatinum ψ. mentiatur, Notarii publici nomen sibi adscribat ω. aut aliis talibus modis α. alium se fert quàm est.

ψ. & sic Actum ejusmodi dignitati convenientem celebrat. v. c. notarios creando, spurios legitimando. en Limitationem B. Carpzovii ex crimin. part. 2. qv. 93. n. 38. & n. 35. ubi agit de eo, qui se asserit *Creditorum* mercatoris falliti.

ω. fraudulenter scl. Reygeri thesaur. jur. litt. N. p. 447. n. 2.

α. proverbium illud fortè huc spectat:

Vox est *Jacobi*, manus est immanis *Esabi*,

apud Heidfeld. in sphinge c. 2. p. 41. ex Gen. 27. vers. 22. & vers. 19. De ipso facto *Jacobi* videatur c. ult. ca. 22. qv. 2. Jos. Hall. 1. Theil Biblischer Gesichter lib. 3. p. 130.

§. 61.

(2^{dum}) fit i. si quis Militiam confingat in alterius terrorem β. vel necem. γ.

β. L. 27. §. 2. ff. ad L. Cornel. de falsis. Paul. lib. 5. recept. sentent. t. 25. §. 11.

γ. Gothfr. ad L. 3. pr. ff. de falsis lit. B.

2. si quis pro Prærore δ. aut alio Magistratu ε. usurpatis illicitis insignibus, se gesserit.

δ. Jac. Cujacius ad Pauli sentent. lib. 5. tit. 25. §. 11. ubi tamen excusat Sentium Saturnum: qui (uti est apud Valer. Max. lib. 7. c. 3 §. inter) Præturæ insignia usurpaverat, sed ut effugeret proscriptionem. vide th. 48.

ε. cum tamen privatus homo fit. Gr. Tholof. synt. jur. civ. lib. 36. c. 4. num. 6.

§. 62.

(3^{tium}) etiam addi potest, nimirum si quis nomen mutat, ut Scelera sua commodius & impunitius perpetret, ζ. aut perpetrata in Alios transferantur. η.

ζ. Chr. Prætorii polit. part. 1. c. 3. qv. 23. p. 121. Hinc fortassis est, qvæd *Noctu inventus* non possit sibi licitè nomen mutare. Joh. de Anania apud Reygerum in thesauro juris litt. N. p. 447. n. 1.

η. puta si quis cum Meretrice negotium habens, Honesti juvenis nomen assumat. Manzii comm. ad §. 1. J. de injur. n. 37.

§. 63.

(C) POENA, quæ nominum falsarii coërcentur, non est eadem: pro qualitate admissi Falsi & Damni dati augetur vel minuitur. P. H. D. art. 112. 113. Relegatione aut Fustigatione sæpe expeditur, Carpz. crimin. part. 2. qv. 93. n. 39. 40. imò aliquando Capitalis est coërcitio. *

s. Althusi dicæol. lib. 1. c. 104. n. 94. p. 397. Brunnem. ad L. un. C. de mutar. nom. ubi quosdam talium falsariorum, quia tumultibus occasionem præbuerant, *suspensos fuisse* ait. conf. J. Cujac. ac Pauli recept. sentent. lib. 5. t. 25. n. 10. ubi Exempla historica suggerit.

§. 64.

è Nomine sæpè Monitum arg. L. 26. C. de episc. & cleric. θ. & supra th. 39. fin. aut Omen. ι.

E

§. ubi

3. ubi Monachi, vi sui nominis, patientiæ & modestiæ admonentur, conf. Limnæi jus publ. L.1. c.11. §.49 50.51.52. ubi adducit & explicat nomina propria Aristotelis, Pythagoræ, Socratis & Plutarchi.

4. secundum illud apud Barbosam lib. 12. c.14. ax. 2. p. 155:

Nomina sunt Omen: venturi præfatus Idmon

Fertur & Hippolytus dilaceratus equis:

Sæpè tamen nomini nudo nimium tribuit superstitio: als wie man vor Zeiten gesagt/ wo ein Johannes im Hause sey / da schlage der Donner nicht ein; und da er gleich einschlage/ so thue er doch keinen Schaden. Dahero ist der Name Johannes so gemein worden &c. Zeileri Miscell. litt. N.p.340 ubi commodiorem explicationem subjungit.

§. 65.

Contumelia est, superiorem nomine Proprio alloqui, dissimulato quasi titulo Dignitatis.*

* Servius ad Virgil. Æn. lib. 12. vers. 652. apud Taubm. ad Plauti amphitr. act. 1. sc. 3. vers. 45. confer eundem ad Bacchid. Act. 1. sc. 2. vers. 30. ubi ex Doula à monet, quod non solum Nosstrates sed etiam Veteres dignitatis & honoris potius Titulo quam Nominibus propriis cieri ac compellari sese præoptaverint.

§. 66.

Rebus mutatis sæpè vetera Nomina non mutantur. Exemplo sit 1. Quarta legitima 2. Sponsalia 3. conditio 4. actiones Perpetuæ //

2. Wisenbach. ad inst. disp. 23. th. 2. p. 169.

3. Hilliger ad Donell. lib. 13. c. 18. litt. E. Cujac. ad paratit. ff. de sponsa lib. p. 29.

4. disertissimus est textus in §. 15. J. de action.

5. Manz. ad pr. l. de perpet. & tempor. act. n. 16.

§. 67.

Vitiorum nomina cum nominibus Virtutum commutare, spectat ad blandimenta seculi corrupti.*

* jam pridem Vera rerum vocabula amissimus, inquit Cato apud Sallust. in Catilin. c. 58. fin. inde iracundus vocatur Apertus, avarus Providus, prodigus Liberalis, superbus Magnificus. vide in observ. hist. Piccartum dec. 1. c. 9. per tot.

§. 68.

Propria nomina in historiis variè mutantur. idque vel ex affectatione vel ex Ignorantiâ.*

* Utrolibet autem modo fiat, parit dubia & errores. vide citati Piccarti observ. hist. dec. 15. c. 1. per tot. ubi Exempla offert. confer Lipsii Polit. lib. 14.

lib. 1. c. 9. §. 9. N. ubi in *Ann. Paulo* taxatur, quod nomina propria.
Hodierna in Veterem formam redegerit. & cent. 2. miscell. ep. 17. ubi
eandem ob causam *Pet. Bembo* insultat.

VIII.
OBJECTIONES
& Dissentanea.

§. 69.

Ex lapidum attritu Ignis elicitur: & ex alternantium,
imò & altercantium sermonum conflictu sapè profilit Veri-
tas, §. Utri ergò Hannibal Romanis toto orbe hostem quære-
bat o. ita ego textui hæcenus illustrato, repugnantes Leges vel
Rationes excitabo. Jacta esto alea! π.

§. Lipsius de rectâ pronunciat. L. L. c. 17.

o. Florus lib. 2. hist. Rom. C. 8. §. 5.

π. vox Cæsaris apud Sveron. in vitâ c. 32. f.

§. 70.

In L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis, ita dicitur: falsi No-
minis vel Cognominis adseveratio *Pœnâ falsi coercetur*. * Sed L.
quid ad hæc textus noster in L. un. C. de mut. nominis? no-
minis mutatio (inquit) *periculosa non est*.

* Gothofredi notæ sic propositionem allatam efferunt: nomen falsum
sibi assumere non licet.

Quis mihi jam tam solers erit, ut hos textus oggannien-
tes conciliet? Securus esto, tantâ solertiâ opus haud erit, mo-
dò non committatur cum fallaciarum patre * Fallacia à be-
nè compositis ad malè divisa.

* vide diaboli objectionem Matth. 4. vers. 6.

Si enim textui posteriori adjicies adjicienda, non erit cur
exclames ad arma ad arma! e. vel, alala alala! o. Rem totam
habe in syllogismo hoc, ubi Majoris propositionis Subjecto
addam Limitationem, quæ postea Minoris acrimoniam di-
luet:

O, falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudu- A.*
losa) Pœna falsi coercetur,

E 2

Atqui

RIET
ERS
ALIE

Atqui O. nominis mutatio est falsi nominis vel cognominis adseveratio (*fraudulosa?*) sit! pax!

B. vel ita:

Quodc. Poenâ falsi coërcetur, (*tam Semper & indifferenter, quàm Quandoque & certo respectu*) illud est periculofum.

Atqui nominis mutatio Poenâ falsi coërcetur (*tam Semper & indifferenter quàm Quandoque & ad a n*)

Hoc concedo, illud nego & pernego. Tu, si vir es τ. affirmata et: cætera nostri! υ.

ε. voces notissima in castris Romanorum B. Briffon. de formul. lib. 4. pag. 344.

σ. ante pugnam milites vociferabantur *Alala*, quod erat quasi præludium & inciramentum ad manus conferendas. Fr. Hildebrand in append. ad antiquit. Rom. litt. A. p. 28. & J. Lipsius de militia Rom. lib. 4. dial. 11. p. 204. ubi de voce *αλαλαξεν* disserit.

τ. vide Wovverium Pythæum & Erhardum ad Petron. satyr. c. 73. ubi illud, *si vir es*, explicant in duplici sensu.

υ. ex L. 1. C. de probationibus: Affirmanti incumbit probatio.

§. 71.

II. Ex L. un. C. de mutat. nom. constat. Mutationem nominis *αλευον* esse LIBERAM in liberis hominibus. Sed hunc textum limis (quod dicunt) oculis & taurinè φ. intuetur L. 63. §. 10. ff. ad Sct. Trebell. ubi legatarius DEBET mutare nomen suum assumpto alio. Nonne τὸ LIBERUM & τὸ DEBET sibi opponuntur? concedo. quid ergo jam sibilabis? χ. quod ipse textus adjectus suggerit. Itane instar Marii ψ.

—— patiar telis vulnera facta meis? ω.

φ. Erasmi. adag. p. 553. a.

χ. *Sibilare*, serpentum proprium ad Caussidicos transferebant Germani in clade Varianâ apud Flor. lib. 4. hist. c. 12. §. 37. unius Caussidici os futum recisâ prius lingua, quam in manu tenens barbatus, *Tandem* (inquit) *Sipera*, Sibilare desisse!

ψ. *Martius*, unus è triginta tyrannis occisus est à milite cum exprobratione conditionis pristinæ: hic est gladius quem ipse antehac fecisti! Trebellius Pollio apud Rupertum ad Befoldi hist. c. 24. p. 378.

ω. Ovi-

α. Ovidius lib. 1. Heroid. ep. 2. vers. 48 recitat sic verba Phyllidis ad Demophoontem.

Audi sodes: si ego testator α. jure Legati Fideicommissi aut Hereditatis 100. solidos concederem eā tamen conditione, ut nomine tuo abdicato meum ferres, annon adhuc LIBERUM est, mutare nomen vel non? sed me DEBERE mutare, Prator dicit. Resp. 1. non Absolutē & simpliciter dicit, sed si (en necessitatem *Hypotheticam* sive expedientia!) legatum volueris. 2. Distingvit ipse textus inter assumptionem nominis *Honesti* & famosi ac *Turpis*. γ. 3. imò si Juliani verba ibidem recte capio δ. *Remitti potuerit conditio recusata*, permissis nihilominus pro obtinendo legato a Actionibus Utilibus.

α. etiam in Testatricibus hoc valuisse, patet ex Cicer. ad Attic. lib. 7. ep. 8. m. ubi Dolabella nobilis adolescens à Liviā institutus fuisse dicitur.

β. Chassan d. glor. mundi part. 1. confid. 38. conel 46 p. p. 34. b.

γ. Ratio hujus est in L. 7. ff. ad Sc. r. Trebellianum: Dignitatis ratio habenda est; hinc Vespillionis nomen ferre nemo tenetur.

δ. scil. *Generaliter* & de quocunqve nomine testatoris; nam Ant. Perez ad L. un. C. de mutat. nom. n. 3 videtur ad *Turpe nomen solum* restringere.

Ne Rhetorem egisse & ἀνδλοῦν declamatoriam instituisse videar, Logices instrumentum * applico, ita συλλογίζων:

Quodc. continet Debitum & necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam*) illud excludit eatenus Libertatem.

Atqve legatum, quod legatario Conditionem nominis mutandi injungit, continet Debitum & Necessitatem (*non solum Hypotheticam sed etiam Absolutam?*) Hoc reprobo, illud comprobo, nam hic

omnia per conditionem expediuntur 1. si legatum legatarius voluerit. 2. si nomen legantis fuerit honestum. 3. si Actiones à pratore debent dari Directæ.

* quatuor sunt Instrumenta logica, quibus unumquodqve Thema tractari pot. scil. 1. *Definitio*. 2. *Divisio*. 3. *Syllogismus*. 4. *Methodus*. Herbord. synopf. logica lib. 2. c. 1. p. 151. ubi utiles speculationes adducit.

III. Sufficere poterat bina illa oppositio; sed aegedum tran-
fiat,

———— numero Deus impare gaudet. ε.

Ex l. un. C. de mutat. nom. colligo, mutationem nominis non nisi Liberis hominibus competere. Benè colligis. Ergò vi oppositorum ζ. Servi non poterunt pro lubitu suum nomen mutare? Et hoc benè; Imò malè & pessimè; sic argumentator:

O. quod est juris Gentium, illud cadit in Servos,

O. nominis Impositio & consequenter etiam Mutatio est juris Gentium,

Ergò &c.

Majorem probo per L. 32. ff. de R. I. & ibid. Dd.

Minoris autem. Subjectum bifidum demonstratur partim per ea quæ alibi de *ὀνοματοθεσία* adduci solent η. partim arg. L. un. C. de mutat. nom.

ε. Alpheibæus apud Virgil. ecl. 8. vers 75.

ζ. Contrariorum contrariæ sunt consequentiæ. Stratem. logica, L. 2. c. II. can. 2. p. 441.

η. à Platone in Cratylo, circa pr.^o Alex. ab Alexandro in genial. dier. L. 2. c. 25. p. 99 a. ubi agitur de Impositione nominum apud varias Gentes. Abr. Rogeri *offene Zhör zum verborgenen Heydenthum* parte I. c. 7. p. 69. Confer ea quæ in disp. hujus parte post. §. 3. dicuntur.

Responderi potest dupliciter:

I. *Negando* Minorem propositionem, quæ nimis Catholica est. Dari enim potest nominis mutatio, quæ sit Fraudulosa. an talem juris Gentium dixeris? dii & gentes meliora! Regeris: displicet Minoris propositionis laxitas & per bArbArAm barbarè formata Assumptio; placet pugna per modum dArl. Resp: & sic quoque Darius θ. eris. nam licet tibi concedam, quod *Quædam* nominis mutatio scl. Innocens sit juris Gentium; tamen in Servo talis non præsumitur, sed

sed semper habetur pro Nocente & fraudulosâ mutatione,
uti notat glossa ad nostr. text. 1.

9. victus fuit Darius Codomannus tribus præliis: 1. ad Granicum a-
ranent. 2. ad illum fluvium Asiæ minoris. 3. ad Arbelam in Ninives
campis. ita narrat Joh. Jonston. in polyhist. L. 2. de Perficis c. 3. p.
270. 271.

1. arg. L. 13. pr. ff. ad L. Corn. de falsis. Confer qvæ supra monuimus
th. 43.

2. Limitari potest Major partim ratione SUBJECTI,
ita: Quodcumque est (Merè juris Communis &) juris Genti-
um x. & c. partim ratione PRÆDICATI, ita: illud (nisi ad-
ditionem vel detractionem patitur à jure Proprio civium Roma-
norum L. 6. pr. ff. de J. & J. A.) cadit in Servos.

x. adde quod Ludvv. in Comm. ad L. 32. & L. 22. ff. de R. I. dicit: Ser-
vus pro nullo habetur, non solum jure Civili sed etiam Gentium. scil.
in iis qvæ juris sunt; nam quoad ea qvæ Facti sunt, ne jus Civile ser-
vos pro nullis habet.

λ. confer exemplum de patriâ potestate apud Manzium in comm. ad pr.
J. de his qui sui vel alieni jur. n. 5.

Ratio limitationum est, quia Nominis mutatio non man-
fit in Meris nudisqve juris gentium terminis; sed accepit de-
terminationem à jure Civili, quod vel textus noster evincit.

* * *

Sed nunc rogo Missionem. Ergò victus fuisti μ. à meis ar-
gumentis? De eo viderint alii & quidem (uti Augures dice-
bant ν.) alio die.

μ. Missionem petere erat in arenâ gladiatoria victorum; sed Rude donari
erat victorum: illud beneficium erat Temporarium, hoc Perpetu-
um. Vide J. Lipsii Saturn. lib. 2. c. 21. m.

ν. Ph. Caroli in dissert. de Criticis præmissa animâ d'ersionibus Gellianis
p. 19.

PARS

()

P A R S
P O S T E R I O R
eaque
P H I L O L O G I C A
de

A N O N Y M I S S C R I P T I S .

Auctores ANONYMOS cur in lucem protraham, facile subodoraberis, Lector. Nihil frequentius jam est, quam scribere SINE NOMINE, nescio quo Omine. Si mihi fidem denegas, adi & audi Bibliopolas. Quot, quæso, evolarunt scripta Anonyma intra *unum annum*, & quidem *in solâ Germania*, ac *in Politicis* tantum? quasi Lustrici diei recordationem spernere debeat Christianus, ubi Politicum specimen edit! Aram ignoti dei ægrè tulit Apostolus: per me quoque licet, ut aliquis exarata ab ignotis Scriptoribus iniquè ferat; meum tantum est, Quosdam talium indicare. Indicare, inquam, non Judicare. Nam ut odia effugerem, Indicis laborem suscepi, non Judicis, Dogmatici non Ephectici, Nomenclatoris non Censoris. Ut tamen etiam agnoscas ingenium propriis speculationibus intentum, præmittam *Thefes* quasdam, sed vulgatæ methodi sphæram non egressuras: mox sequentur *Exemplorum decades*, an omnes? ne utiquam. multas de industria nunc retinebo & reticebo. Ut verò Platonis testamentaria vox est, *Nulli quicquam debeo*: ita ego, quicquid Exemplorum exhibebo, aliis debeo, debitum ingenue ubique professurus. V.

I. Etymologia.

Anonymi vocabulum derivatur ab *a*. privativo & *ὄνομα*, pro quo in Æolide scribebatur *ὄνομα*. hinc * *ἀνώνυμος* ὅτι ἢ *ἄνομα* sine

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

sine nomine, nomine carens, cujus nomen reticetur : item, qui obscurus & ignobilis est.

* assumtὰ καὶ ἐφελευσμοὶ littera v.

2. Synonymia:

Scriptor Anonymus potest etiam vocari Innominatus

a. ein Dhybenamter β. & Incertus γ. auctor. Scripta talium vocare licebit cum Pacif. à lapide δ. ἀδέσποτα.

α. quæ vox JCTIS satis est frequens in divisione Contractuum. Ludvv. exerc. II. th. 2. F. Delictorum Vultejii Jurispr. Rom. lib. I. c. 50. p. 297. & Servitutium Barth. Cœpolla in tit. de servit. Urban. præd. c. 9. num. 2. p. 28. edition. Colonienfis de anno 1650. 4. sed apud PHILOLOGOS est rarior: invenitur tamen apud Sarisber. in policrat. L. 2. c. 27. p. 132. ubi de Saulo dicitur: duo viri innominati & innominabiles cum eo abierunt.

β. sic I. N. D. Parival in Præfat. ad lectorem desj erläuterten Interests von Holland: das Buch/ genant Interest von Holland/ welches ein Dhybenamter Scribent an das Recht gegeben/ hat Erklärung angerichtet.

γ. Joh. Rich. Malcomesium edidit ad π. ff. VVesenbecii notas Incerti auctoris. * certum tamen est (fortassis etiam apud Malcomesium, qui alias diligentius Pseudoepigrammata debebat expurgare) illarum Notarum auctorem esse WILH. LUD VVELUM, uti pleræque paginae, cum Commentario ad instituta collatae, demonstrabunt: præmissis conferri debet commentatio ad pr. J. de verb. obl. n. 2. cum notis ad π. ff. VVesenb. tit. de verb. obl. n. 2. p. 755.

δ. in not. & strictur. ad Sev. Monzamb. difc. 1. §. 2. p. 3.

3. Homonymia:

Vox Anonymi aliquando Arborem ε. denotat: aliquando etiam Deo ζ. tribuitur; sed hæc occasione accipitur pro SCRIPTORE vel personato η. i. e. qui nomen proficitur non

καθ' τὸ εἶναι sed καθ' τὸ φάσθαι; vel qui Nullum planè nomen δ. subscripsit & propriè Anonymus auctor salutari meretur.

ε. notante Joh. Scapulâ in lexico sub radice ἄνομα & voce ἀνώνυμο. Ubi tamen eandem Arborem κατ' ἀντίφρασιν etiam ἀώνυμο (de quâ Plin. nat. hist. lib. 13. c. 22. pr.) dici statuit. * Sic in Arbore consanguinitatis occurrere solent personæ vel ἑνωμοί i. e. Peculiaria nomina habentes, vel ἄνωμοί & non nisi Communi nomine vel Majorum

F rum

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLI

DE ANONTMIS SCRIPTIS.

- rum vel Posterorum distingvenda. Ita scribit Chr. Matthias in Sy⁴ stem. polit. lib. 1. exerc. 1 p. 49.
- ζ. cum Trismegisto loquor, qui apud Laetant. lib. 1. divin. instit. c. 6. n. 6. ait: *ὁ δὲ Θεὸς εἷς, ὁ δὲ εἰς οὐρανὸς ἔσται καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.* Εἷς ὁ ὢν ἁπάντων μ⁶, Deus quia Unus est, nomen non habet. Ita sensum exprimit Christ. Befold. in dissert. de different. divin. & human. sapient. §. 11. p. 22. m.
- η. Ita Hippolithum à Lapide nec non Sever. de Monzambano *personatus* vocat ipse *personatus Pacificus*. à Lapide in frictur. ad Monzamb. c. 1. §. 2. p. 4-5.
- θ. comparandus ideò cum AT LANT I B U S aur BORNIS, qui etiam nullum nomen habuisse leguntur. Plin. nat. hist. lib. 5. c. 8. a : A T LANTES degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neq; Nominum ullorum inter eos appellatio est & solem orientem occidentemq; dirà imprecatione contuentur. Herodot. lib. 4. c. 184. p. 283. *Ἀτλαντὶς οἱ ἀνάνημοί εἰσι μέγιστοι ἀνθρώπων τῶν ἡμεῶν Ἰμεν.*
- de BORNIS J. C. Scaliger exerc. 166. p. 766. sine Nomine multi vivunt in imà Æthiopià: in qua Borni populi sub Lybià, sine legibus sine Religione Nominibus propriis utuntur.

4. Forma :

Quidam enim scriptores Nullam *ὀνομασολογίαν* vel *περσικὴν πορραφίαν* suorum libellorum (ut ita dicam) clypeis .i. appointunt, uti fecit auctor Politici scelerati .x. auctor arcanonum Turcicæ reipublicæ λ. ad quos etiam refero P. Virgilium Maronem μ & auctorem pasquilli suggesti Heinrico IV. Gallia Regia. ν.

- .i. alluditur ad morem Romanorum, welche die Nahmen der Soldaten und ihrer Haupt-Leute pseyten auff die Schilder zu drücken/ damit ein ieder bekant wäret/ inquit Dietherus in addition. ad Besoldi thes. pra&. lit. N. n. 9. p. 680. b.
- .x. quem Chr. Pellerus impugnavit & iterum imprimi curavit Norimbergæ 1665. § Idem tamen in praefat. priori ad Lectorem p. 4. monet, exemplaribus quibusdam litteras hæc C. R. C. B. adjectas fuisse: ita ut Prænomen Cognomen & cum Officio etiam Locus subinnuiviretur.
- .A. editus est A. C. 1664. §. ubi? fortasse Lipsiæ, quia & auctor libidem vivit.
- .μ. Duo hic recensenda sunt de Virgilio:
R R I U S est, quod eclogam VI. (cui nomen Silenus) non ipse sed per

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

per Cytheridem, nobilissimam meretricem & Volumni libertam, in theatro recitaverit, nomine suo dissimulato; Cicero tamen admiratione carminis captus inquisivit in auctorem, eoq; cognito dixisse fectur & ad Suam & ad Virgilii laudem: magna spes altera Roma. Servius ad eclogæ 6. v. 11. apud Magir. in eponymol. sub Virgilio.

POSTERIUS est hoc: cum Virgilius distichon, quod laudeam felicitatemq; Augusti continebat, fecisset, valvisq; non nominato auctore infixisset (id erat hujusmodi?)

Nocte plus totâ, redeunt spectacula Mand:

Distichum imperium cum Jove Caesar habet !)

diu quæritans Augustus, cujusnam hi versus essent, eorum auctorem non inveniebat. Bathyllus verò Poëta quidam mediocris, tacentibus aliis, sibi adscripsit. Quamobrem donatus honoratusq; à Cæsare fuit. Quod æquo animo non ferens Virgilius, iisdem valvis affixit quater hoc principium: sic vos non vobis. Postulabat Augustus, ut hi versus complerentur, quod cum frustra aliqui conati essent, Virgilius præposito disticho sic subjunxit:

Hos Ego versiculos feci, tulit Alter honores:

Sic vos non vobis nidificatis Aves,

Sic vos non vobis vellera fertis Oves,

Sic vos non vobis mellificatis Apes,

Sic vos non vobis fertis aratra Boves.

Quo cognito, aliquandiu Bathyllus Romæ fabula fuit, Maro verò exaltatior. P. Virg. Mar. vita per Ail. Donatum (ut creditur) edita, circa med. edition. Venetæ excusæ 1574. fol.

1. Zinggr. apoph. part. 2. p. 87. es ward dem Könige ein Pasquill in senem Gemach auß den Tisch gelegt/dieses Inhalts: Herr König / schafft Eure Mailstesse (intelligenda fortassis est Madame d'Antagyes, de quâ idem ibid. p. 85. fin.) ab/und Euere wjer Secretarien/so werden Euere Sachen besser stehen. Als er es las/ sagte er: es ist wohl gemacht / und nichts daran vergesseu / als nur des Auctoris Name.

Quidam auctores Aliquam, si non nominis, tamen Personæ suæ *ex* accidentibus generalibus decerptam. Subjiciunt: putâ, si auctor desß *Schau*plages *Æ. sãmmellicher* *Wort-Geschichte* sese vocat ein *Witt-Glied* der hochblblichen fruchbringenden Gesellschaft. o.

1. iterum impressi apud Hamburgenses 1666. 8. * auctor nullus alius est quàm G. Ph. Harsdörfferus Patrit. Noricus.
2. sic auctor manualis Historici impressi Lipsiæ 1665. 12. vocatur der *Sungend dienst-bessiffener Liebhaber. auctor Spectaculi Historici editi Jenæ 1661. 8. vocari vult Liebhaber der Welt-Geschichte.*

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLI

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Quidam verò Nomen subscribunt, sed vel $\mu\upsilon\tau\iota\omega\varsigma$ & per
quandam dissimulationem, vel $\mu\upsilon\theta\eta\kappa\omega\varsigma$ & quasi per Simula-
tionem. Utrinque dicere possis, factam esse θ . confessionem
Nominis; sed hic est *Falsi & commentitii*, π . illic autem *Veri*
& *Genuini*. Verum nomen dupliciter abscondi & velut im-
plicari potest:

1. per *Apocopen*; si Quædam tantum litteræ eaque Primo-
res (Nominis Cognominis Patriæ aut Digni-
tatis) innuuntur, resectis cæteris, ϵ .

2. per *Metathesin*; si Omnia quidem elementa nominis,
sed ordine dispositionis turbato indicantur, σ .

π . Chr. Forstn. ad Tacit. annal. L. 13. c. 54. p. 445. dicit: sub *commentitio*
nomine Hippolithi à Lapide non satis tuto later auctor qui de Ratio-
ne Status scripsit.

ϵ . P. L. edidit genialia Apophthegmatum Rerumque memorabilium.
Razeburgi 1666. 8. V. D. H. scripsit *Interess von Holland*/quod opu-
sculum illustrandum & refutandum sibi sumit I. N. D. Parival, im-
pressum est Grunoviz 1666. 12. L. S. edidit Londini 1660. vitam Oliv.
Cromweli, politici sine exemplo. W. A. V. F. *Handbuch der Fürsten*
und Fürslichen Beamten Bremæ 1660. 12. I. L. V. A. *vertentschte Stratonii-*
ca typis Amstelodamensibus signata fuit 1666. 12.

σ . Exempla vide infra dec. 1. § 35. & dec. 2. §. 10.

5. Materia:

Scripta auctorum $\alpha\nu\omega\nu\mu\omega\nu$ vel $\epsilon\tau\epsilon\gamma\alpha\nu\mu\omega\nu$ versantur vel
circa PERSONAS τ . vel circa RES: hic quidem potius circa
Practica v. quàm *Theoretica* occupantur, plerumque ventilant
Polemica ϕ . rarius *Thetica*, citius iudicant de negotiis *Præsen-*
tibus χ . aut *Futuris* ψ . quàm de statibus casibusque, Antiquis. ω .

τ . eminentes vel *Internis* vel *Externis* qualitatibus. Hinc PRINCIPES
sæpè ab anonymis velliantur. Saavedr. Symb. polit. 14. p. 108. Quan-
quam meticolosa planè res est, in illos *allegare* qui possunt *relegare*,
illos multis verbis *describere*, qui uno verbo possunt *proscribere*, in-
quit Er. Gockelius in præf. ad libr. de Europæis regib. p. 8. Eadem ferè
recitat Gotf. Fibigius in Elect. jur. publ. semidec. 1. qv. 4. n. 3. difficile &
periculosum est, de iis scribere qui possunt *proscribere*, & contra
eos *disputare*, quibus licet *amputare*.

v. quod

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- u. quod dico, Exemplis (postea subjiendis) fiet manifestius, inquit Julia-
nus l. 3. §. 2. ff. de collation. * Nolo tamen omittere *enxetion* & judicium
Pacifici à Lapide, indicantis, quid sentiendum sit de Scriptoris
anonymis tum in Genere tum in Specie, & quando politica scrutantur:
ANONYMA illa & *ad omne* (inquit instrictur. ad Monzamb.
disc. 1 §. 2. p. 3.) *de rebus Publicis* edita scripta; quamvis non levis contra
illa surgat præsumtio, & vario quandoq; etiam canino semine in ne-
cem veritatis luci sint exposita, non tamen indistinctè respuenda:
cum nonnunquam & in his multa *Notabilia, Vera* & scitu *Necessaria*,
ab aliis timidulis iniquo transmissa silentio, reperiantur. Ultima
verba non abluunt ab hisce Saavedræ Symb. polit. 14. p. 108. SATT-
RAS & LIBELLOS probare *Omnino* non ausim: nam plerumq; aut
veritatis excedunt limites, aut scandala tumultus ac seditiones concitant;
Aliquid tamen indulgeri eà in re ob effectus bono fortè expedi-
dit. Libertatis in republica signum est Obtrectatio: in eà enim, quam
Tyrannis oppressam jam tenet, neutiquam permittitur. *Rara temporum
felicitas, ubi sentire quæ velis, & quæ sentias, Dicere licet*, Tacit.
hist. l. 1. c. 18. §. 6.
- φ. dolendum est, ipsa quoq; *Theologorum militantium* specimina sæ-
pius sub larvatis Nominibus & Satyrico vultu in publicum propelli.
Quantum distat (inquit Petr. Firmianus in genio seculi diss. 5. p. 159.)
ab illa S. Augustini, seculi nostri iniqua Eruditio!
- χ. A. C. 1635. edita fuit Stetini epistola Cyriaci Thrasymach de justitia ar-
morum Svecicorum in Polonos.
- ψ. circa auspiciis hujus anni 1669. edidit anonymus Comitum Warsovi-
ca de eligendo Polonorum rege. A. C. 1658. edebatur collegium Ele-
ctorale de eligendo Romanorum Imperatore.
- ω. Nam ad characteres, si non Omnium, tamen multorum anonymorum
scriptorum pertinet *Innovandi studium* & (uti Lipsius in manu duct.
ad stoic. Philof. l. 1 c. 6. p. 39. vocat) *καυδουλο*. Innovandi tamen li-
bido à Cive Viroq; bono abesse debet, secundum illud Augusteum.
(apud Macrob. lib. 1. Saturn. c. 4. p. 400.) de *Catone* judicium: quis-
quis præsentem statum civitatis commutari non vult, & Civis & Vir
bonus est. conf. Burgold. notit. imperii part. 1. disc. 12. §. 14. p. 288. ubi
reprehenditur *Hippolytus à Lapide*.

6. Efficiens.

Scriptores anonymi [quorum A. alii sunt Ingeniosi aut
Docti a. alii indocti β. B. alii ad Indigenas alii ad Alienige-
nas pertinent, C. alii Patrio alii Peregrino utuntur idioma-
te] nomen suum celant vel ex *Modestia* vel ex *Timore*. γ.

RIE
ERS
ALII

DE ANONTMIS SCRIPTIS.

- α. Sextilius Hena fuit Poëta *Ingeniosus* magis quàm Eruditus. Seneca apud Gyrald. de poet. dial. hist. 4. p. 172. fin.
 β. Experientia vox est, quam retulit Horat. lib. 2. ep. 1. vers. 117 :
Scribimus Indoliti Dolliqve poemata (volumina) passim :
 γ. Ide. n. Horatius lib. 1. ep. 16. vers. 52. 53. ita exprimit :

— *Virtutis amore,*
 — *Formidine pœna.*

MODESTIÆ instinctu delitescere voluit Johannes Evangelista δ. P. Virgilius Maro ε. Apollinaris Sidonius ζ. & Augustus dux Brunsvic. & Lüneburgensium η. Princeps pietate justitiæ & litteris insigne nomen promeritus, fatente Burgold. in notit. imperii parte 3. disc. 16. §. 3. p. 126.

δ. qui non est solitus in scriptis *Nomen* suum præfari, uti ex Eusebii historia refert Volateran. lib. 16. anthropol. c. 3. p. 587. B. cui adjicio locum Saavedræ sym. bpolit. 10. p. 77 : **SANCTUS JOHANNES**, etsi insignem illum favorem sibi à Christo Salvatore in supremâ cenâ exhibitum refert, tamen tacet *Nomen* suum. *Quæ* si humana Politicæ non fuit, prudentem tamen fuisse *Modestiam* non negaverim. Erat ζ inquit ipse S. Johannes c. 13. v. 23.) recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.

ε. de quo vide supra §. 4. lit. M. Modesti autem ingenii fuisse **VIRGILIUM**, vel exinde colligas, quod tam verecundis & virginalibus moribus fuerit, ut etiam Neapoli *Parthenia* audiverit. Lil. Greg. Gyraldus de poetis dialogo hist. 4. p. 550. edition. Basileensis de an. 1530. fol.

ζ. Apollinar. Sidonius lib. 4. ep. 3. fin. sic ait : si tantum amore nostro teneris, ut scribere has nugas (carminum meorum) non erubescas, *occulte auctoren.*

η. vide infra decad. 2. §. 2.

Ex **TIMORE** nonnulli nomen suum subtrahunt, meriores, sese alijs *Cassigationibus* δ. vel *Verbalibus* vel *Realibus* certius citiusq; exponi, sive jam Vera ε. sive Falsa η. sive Honestæ sive Turpia λ. sive Proprio aut Candido Marte sive etiam per Plagii crimen μ. aliquid consignaverint.

δ. exponuntur tamen etiam *Cassigationibus* licet nomen sulerint. Hinc ille **CONRINGIANUS** (nominis defensor sic p. 17. alloquitur scditum illum **FRANC. MARINIUM POLON** : puderte te, Marinus Veri nominis, in tenebris natu nec in publicum prodire ausum ? Nequissimum certe hominum oles, licet Polonum te profitearis, Ego vero, si

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

ro, si Silefus es, fœdistragum & rebellum; si Polonus, adtentatorem & obrectatorem dixerim. *sed nec moleste feras, si te hisce nominibus ornavero, cum Verum tuum nomen latere volueris.* hæc ille. Ego tamen nollem cum auctore larvato aut (quod in proverbio est apud Herasim. in adagiis p. 326. b.) *cum larvis luctari*: Præprimis quia etiam Magni viri calumniantium injurias mustitarunt & silentio præterierunt. Vide Zeileri miscell. litt. L. p. 195 ubi exemplum *Reichlmi, Erasmi, Fabri Stapulensis & Keckermanni* adducit.

11. nam Veritatis professio sæpè est periculosa dicenti, ut monstrat Freinsh. ad Curtii lib. 3. c. 2 §. 11. exemplo *Charidemi*. *Wiel hätten länger gelebt / wenn sie weniger (Wahrheit) geredet hätten /* inquit in germanicum verbum Tr. Boccacini. in secret. Apoll. ep. 48. p. 97. proinde quidam *ἀνώνυμος* Nomen suum recondunt. Oportandum tamen esset, ut tales auctores spe latitandi non excuterent saluberrimum illud monitum à *Martialis* exemplo capiendum. Sic autem ille lib. 14. epigr. 33. vers. 9.

*Hunc nobere modum nostri serbare libelli,
parcere Personis, dicere de Vitis.*

12. uti *Diabolus* sub formâ serpentis insidiabatur innocentibus protoplas- tis Gen. 2. vers. 1. & 13. uti *Tenecr* sub clypeo Ajacis fratris latitans lædebat Trojâ nos, Homer. Iliad. 8. vers. 266. ita quædam maligna ingenia obtentu nominis *Ficticii* innocentium hominum famæ insidias exitiumque ponunt.

13. ad hunc censum & censuram refero anonymos illos Poëtas, qui in Re- potiis & postriduanis nuptiis (bey den Brautsuppen) ithyphallica car- mina suggerunt. Dubites licet, an talia scripta sapiant Scholam *S. Petri*, an verò *T. Petronii*? Conjugium à benedictione Sacerdotali incipere & cum Fescenninis jocis finire, quid aliud est, quàm *Christo Be- halem* jungere? contra mentem 2. Cor. 6. v. 15. Quantopere enim *versus Catulli & mores Catonis* differant, dixit Muretus apud G. J. Vossium de imitat. poet. c. 4. §. 7. p. 68. conferri posset patheticum & Exemplis illustratum monitum G. Ph. Harsdörfferi in desß Frauenzimmers Gesprächspielen p. 61. in annotat. ad part. 6.

14. Exempla nolo addere; sufficiat notasse verba *Martialis* in Fidentinum malum Poëtam lib. 1. epigr. 54. v. 11.

Indice non opus est nostris nec vindice libri,

Stat contra dicitq; tibi tua pagina: FULLER!

confer Dan. Bartoli *Vertheidigung der Gelehrten* part. 2. c. 2. pag. 165. vom Kunst-Diebstal.

7. Finis.

Infulsus esset ille auctor, qui instar prædonis Ulpiani, v. in- terro-

RIE
ERS
ALLI

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

terrogatus Cur (cum nomen suum celat) id faciat, respon-
surus sit, Quia facio ξ. scopum enim aliquem suæ *υποτροχα-*
φίας habeat necesse est. Ille autem est, ut lateat ο. & *αγνας* π.
maneat, vel perpetuo vel certe ad tempus ζ.

v. L. 12. ff. de heredit. petit. conf. Arum. ad ff. disp. 19. th. 12.

ξ. ita quoque; alludit Chr. B. sold. de arcan. rerum publ. c. 1. §. 10. p. m. 25.

ο. adeo scriptores anonymi sibi certo modo dictum esse putant, quod O-
vidius Trist. lib. 3. eleg. 4. v. 25. cecinit:

Crede mihi, bene quæ latuit, bene vixit.

π. i. e. Incognitus. Veneris erudita est societas INCOGNITORUM,
ex quibus eminet Giov. Franc. Loredano. Ph. Jac. Cassi in prælo-
quæ ad ampelograph p. 7. med. Et fortassis ad idem sodalium spe-
ctat epistola Apollinis, cujus inscriptio apud Tr. Boccalin. in secret.
ep. 17. p. 31. hæc est: an die hohe Schule der Ungeantent.

ζ. quemadmodum Ægyptius quidam architectus in Pharo ædificatâ su-
um nomen *ad tempus* ingeniosè abscondit. Videatur Pegei Kunstquell
part. 1. §. 2931. p. 611.

8. Tempus.

Pleriq; scriptores anonymi prodeunt *Tempore* V. C. Co-
mitiorum, Reformationis, Confœderationum, Belli, σ. Indu-
ciarum, Electionis & Mortis regis.

ε. scripsit *Hippolitus à Lapide* illo tempore, cum maximè bellum inter
Cæsarem & Svecos ferret, hoc sine, ut Paci, quæ tunc temporis ef-
floretere cœpit, moras necere vel eam planè impedire possit. Pacif.
à Lapide in stricturn. ad Monzamb. disc. 1. §. 2. p. 4. Eadem verba ha-
bet Burgold. in notit. imperii part. 2. disc. 5. §. 1. p. 40. 41. & part. 1.
disc. 12. §. 14. p. 288.

9. Locus.

Interesse videtur scriptorum anonymorum ut *Locus*, ubi
exprimuntur, à typographo dissimuletur. Fieri id potest
facilè, si vel Nulla τ. urbs vel Fabulosa υ. vel Alia aliqua φ. an-
notatur.

τ. G. G. C. N. Anzeiger der vornehmsten Kriegs- und anderer Händel von
1618. biss 1660. nullum natalium Locum fatetur.

υ. sed sæpè fit ut chartæ impressus character & clypeus (das Papier- Zey-
chen) prodatur & refutet fraudem tythetarum. * Exempla fabulosæ
urbis damus hæc: Erasmlrenici bibliotheca Gallo-Svelica expressa
est Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubique ad insigne Veritatis
hoc

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

hoc anno, in 4. Sic etiam Pacificus à Lapide suas in Sever. Monzamb. fricturas edidit Utopiæ apud Udonem Neminem, vico Ubiq; ad insigne Veritatis 1669.

- φ. Venturæ de Valentis Parthenius litigiosus impressus est Verona 1613.
4. Exercitationes XII. in Sever. Monzamb. impressæ sunt cis Veronam apud Severum Myfolycphantam 1668. 12. * Ex his aliisq; exemplis constat æ. quàm familiaris sit talibus schedis Verona. ß. quàmque necessarium sit, ipsum Typographum fieri anonymum.

10. Definitio.

Ex dictis colligamus talem Descriptionem: SCRIPTUM ANONYMUM (Definitum) EST SCRIPTUM (Genus) CUIUS AUCTOR MODESTIA VEL TIMORE DUCTUS (Efficiens) DISSIMULAT NOMEN SUUM (Forma) ANIMO DELITESCENDI (Finalis causa). Materia autem objectiva sunt PERSONÆ & RES.)

II. Exemplorum Species.

I. DECAS.

I.

Durus de Pascolo.

Wahremundus ab Ehrenberg.

Mirabilis de bonâ casâ.

Duri de Pascolo Aulicus Politicus spectat ad EBERHARDUM A WEIHE, qui etiam alibi sub fictitio nomine *Wahremundi ab Ehrenberg* prodiit. Testantur id ipsum ipsius opera ꝛ. edita Francofurti sumtibus Joh. Beyer A. D. 1642. 8. Testatur illud quoq; Limnæus lib. 1. c. 11. jur. publ. n. 72. ubi de nominum mutatione sic loquitur: hoc licentioso seculo numero plurimos reperire licet, qui nescio quâ pravitare, cum Edmundo Campiano concert. eccles. Anglic. 3. sapius & Nomina & Vestes mutant & Protheo mutabiliores in theatro

G

littera-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

litterario apparent. Ita mox videbimus EBERH. A WEIHE,
mox *Durum di Pascolo*, mox *Wahremundum ab Ehbrenberg*;
mox *Mirabilem de bonâ casâ*, unum eundemqve Politicum
constituere.

x. nimirum meditationes pro Fœderibus: versimilia Theologico - Juri-
dico-Politica: Aulicus politicus.

2.

Hippolithi à Lapide

dissertatio de Ratione Status in Imperio Romano-germa-
nico impressa Freistadii 1647. 12.

spectat ad Dn. à DRANSE Berolini regis Sveciæ Residen-
tem, ut autumat Burgoldensis. ψ.

ψ. notitiâ imperii part. 1. disc. 3. p. 154. & part. 1. disc. 12. p. 289. Uterqve
allegatus locus continet Judicium & Characteres Hippolitho à Lapi-
de tributos.

3.

Honorius Reggius

per anagramma GEORGIUS HORNIUS: scripsit de sta-
tu ecclesiæ Britannicæ. Dantisci 1648. 4. ω.

ω. Theoph. Spizelius in Scrutinio Atheismi historico-ætiologico Scrui-
tin. 2. §. 10. p. 40.

4.

Andreas Philopater

scripsit contra edictum (Elisabethæ) reginæ Angliæ; sed
reverâ est GRESWEL Jesuita. α.

α. Henr. Braschius in labyrintho apostatarum c. 12. in der 2. Eintheilung
§. 2. p. 264. impresso Hamburgi 1663. 4.

5.

Tarrao Hebio Nobili à Spergâ

auctore prodit Hanov. 1612. 12. Satyricon hâc epigraphæ
distinctum: Cave canem; de vitâ, moribus, rebus ge-
stis, divinitate Casp. Scioppii Apostatæ.

Reclu-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

Recluso anagrammatis mysterio, animadvertimus, illud
Satyricon prodiisse auctore GASPARE BARTHIO
BEROLINÆO. 6.

6. ex amici cujusdam relatione.

6.

Centuriæ IV. variarum quæstionum
germanicè scriptæ & expressæ Ulmæ A.C. 1661. 8.
spectant ad MARTINUM ZEILERUM. 7.

7. J. G. Schottel von der teutschen Haupt-Sprache lib. 5. tract. 4. p. 1179. ubi
simul omnia aut pleræq; solertissimi Mart. Zeileri scripta recenset.

7.

Franciscus Marinus

de scopo Reipublicæ Polonicæ adversus Hermannum
Conringium. Vratislaviæ 1665. 12.

JOHANNES SAX (aut SACHS) Fraustadiensis
Polonus illius scripti auctor fertur. 8.

8. nec abludit auctor ille, qui contra Francisc. Marinum pro Herm.
Conringio Vindicias scripsit A.C. 1665. 12. nam pag. 38. hæc verba in-
feruit: *per me tibi licet porro adhaerescere osecitantia tua, ut
polyplus adhaeret SAXO.* Pag. ultimam sic concludit: *satis dicit SAXUM
Polvi, sat prae a biberunt.*

8.

Antimachiavellus,

sive auctor librorum 2. Trium de regno adversus Nicola-
um Machiavellum, est INNOCENTIUS GENTIL-
LETUS Jctus Delpinensis. 9.

9. prodierunt Lausannæ A.C. 1571. 8. item Lugd. Batav. A.C. 1647. 12.
9. Pellerus in notis ad Politicum sceleratum impugnatum c. 45. p. 505.

Observationum politicarum.

de nuperis Galliae motibus

auctor creditur esse CAROLUS à GROTNIZ, No-
bilis Pomeranus. 9.

9. editarum A.C. 1649. in 12.

G 2

9. Joh.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

9. Joh. Schmidelius in observation. ad M. Z. Buxhornii de imperio Romano dissertat. 5. p. 298.

IO.

Schola Salernitana

sive Medicina Salernitana sive de Conservandâ bonâ Valetudine sive regimen sanitatis Salerni sive Flos medicinæ. Diversimodè enim formatur titulus libri hujus, quem *Renatus Moreav* Medicus Parisiensis cum Animadversionibus edidit Parisiis 1625. 8. Auctor hujus Scholæ est JOHANNES, dictus à patriâ MEDIOLANENSIS sive de Mediolano *.

1. Qvenstedt de patriis illustr. viror. p. 291. Eadem, sed pluribus verbis fatetur allegatus Ren. Moreav. in prolegom. c. 3. p. 13. & 21. ubi de *Arnoldo Villanovan*, qui hoc opus Medico-poëticum commentariis enarravit. Numerus versuum non est apud omnes idem; codex Schenkianus 1239. Tullovianus 1096. Morrovianus 664. Vulgatus 372. Naudianus 183. annumerat.

II. D E C A S.

I.

Theur & Danck.

De hoc libro (nondum à me viso) sic scribit Tob. Wagnerus x. MAXIMILIANUS I. IMP. ipse res gestas suas *poëmate Teutonico* emblematicè conscripsit, libro titulum *Theur & Danck* præscribens, fingens Curiositatem & Invidiam, quasi personas comicas, quas prudentiâ suâ aut vitaverit aut vicerit: cujus *poëmat's clavis* extat apud Sebastianum Francken/in chronico germanico.

x. in instit. histor. lib. 7. c. 8. p. 596.

2.

Gustavi Seleni

Lusus Schaccorum sive *Schach-oder Königs-Spiel*. Lipsiæ 1616. fol. spectat

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

spectat ad AUGUSTUM BRUNSVICENSIVM & LUNEBURGENSIVM Ducem, teste Chr. Lud. Dietherro in addition. ad Besoldi Thes. pract. litt. S. n. 13. p. 661. b. & Herm. Conringio de bibliothecâ Augustâ. p. 151. λ.

λ. verba ejus hæc sunt: Elucet autem ingenium & Industria & varia planè ac recondita Doctrina Principis, in voluminibus propriis: quæ inter anno 1616. cum applausu eruditorum Germanæ nostræ, exceptum est GUSTAVI SELENI, ficto eleganter nomine, illud grandioris formæ de ludo Scacchico volumen, vernaculo sermone exaratum &c.

3.
Gustavi Seleni.

jam dicti, sunt Cryptomenitices & Cryptographiæ libri IX. in quibus planissima Steganographiæ à Joh. Trithemio olim conscriptæ enodatio Latinè traditur. Luneburgi 1624. fol. μ.

μ. hæc collegi ex Draudii biblioth. class. sub libr. Philosoph. p. 1486. & epistolâ Herm. Conringii de bibliothecâ Augustâ p. 153. ubi pluribus hoc opus steganographicum commendat.

Chr. Lud. Dietherus in addition. ad Besoldi thes. pract. litt. B. n. 75. p. 112. a. de Steganographicis loquens, hæc subjicit: clandestinos scribendi modos illustrarunt superiori seculo Joh. Trithemius, Hier. Cardanus, Joh. Bapt. Porta; hoc verò seculo præter Blas. Vigenarium, Eryc. Puteanum, Herm. Hugonem, Athan. Kircherum, Hercul. à Sunde, & alios, Gustavus Selenus h. e. AUGUSTUS LUNEBURGICUS, Serenissimus Brunsvicensium dux, & omni litterarum genere excultissimus Princeps.

4.
Ivo Villiomarus

edidit Animadversaria in locos controversos Titii; v. sed reverâ est JOSEPHUS SCALIGER. §.

v. Robert. Titius ediderat prius Locorum controversorum (philosophicorum maxime) libros X. Florentiæ 1584. 4.

§. J. Lipsius in polit. l. 4. c. 3. §. 5. Georg. Erhardus in Symbolis ad Petronii Satyr. c. 37. p. 626.

G 3

Ch.

RIE
ERS
ALLE

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

5.

Ch. G. B.

Schmiede des Politischen Glückes Hamburg, bey Johann Naumann/Buchhändler. 1664. 12.

Illos fortunæ Fabros fabricavit CHRISTIAN-GOTTFRID BESSEL, Harburgensis antehac Cancellarius, nunc verò o. Brunsvigæ vitam degens.

o. quantum mihi ex Amici cujusdam honorificâ de illo Viro relatione constat.

6.

Philippi Andreæ Burgoldensis

Notitia rerum illustrium imperii Romano-Germanici eripertita: sive, Discursus juridico-politico-historici ad instrumentum sive tabulas Pacis Osnabrugo - Monasteriensis cusi Freistadii A. C. 1669. 4.

utiliter in multorum versantur manibus. Sed de auctore vero jam quæritur, Ecquis ille? Joh. W. Relfensio π. de summa princip. germ. potestate c. 5. p. 67. putat Burgoldensis ficto nomine dici voluisse Dn, PHIL. ANDR. OLDENBURGER,

π. Quia ad Dn. Relfensio, qui tidem est Anonymus Scriptor, provocavi, poterat quis Quærere: num etiam Anonymorum vel Heteronymorum scriptorum testimonia allegari possint? Affirmativam svadent

1. Exempla 2. quoties citatur, etiam à gravibus & circumspecti judicii viris, Antimachiavellus, Parthenius litigiosus, Hippolitus à Lapide & alii? β, an Dnn. Scabini aut Rotæ Genuensis assessores ideò consulentium litteras rejiciunt, quia requirentes subscripserunt nomina fictitia Caji, Titii &c?

2. Rationes: nam 2. dissimulato nomine scriptoris non semper dissimulatur veritas. Modò vera dicantur, parùm refert Quis dixerit, an Aristoteles, an mutato nomine Plato. V. Læert. lib. 3. c. 1. p. 188. c. Res ubi habetur (inquit Petr. Firmianus in gyge Gallo ad lectorem) frustra quæritur, Unde illa ortum ducat. Nilum venerantur & utebantur Ægyptii, etiam si ortum ignorabant: & tu, si Aurum obtines, non quæris an Sol, illud præparaverit in montibus, an verò Ray-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

Raimundus, ipsis sideribus diligentior in Museo. 3. Debemus etiam
in scriptores anonos Grati esse per ingenus allegationes. En ex-
emplum postquam Casp. Barthius lib. 9. aduersar. c. 5. p. 423. aliquid
de superstitioso cultu Veneris apud Turcas ex Anonymo auctore re-
tulisset, his sinceris & laudabilibus verbis concludit: hæc Christianus
ille suo ævo eruditissimus scriptor: cui licet Anonymo, magnas
tamen gratias pro hoc monumento habemus.

7.

Qvirinus Pegeus.

artem Apophthegmaticam, das ist/ Kunstquellen denck-
würdiger Lehr- Sprüche und ergeßlicher Hoff- Reden edidit
Norinbergæ A. C. 1655. 8.

Latitat sub illo nomine GEORG. PHILIPPUS HARS-
DÖRFFER Patritius Noricus. 9.

9. id quod ex Joh. Christoph. Horn/institore Enderorum bibl. Norim-
bergensium, me didicisse memini.

8.

Severini de Monzambano Veronensis

de statu Germaniæ liber unus primâ vice impressus Gene-
væ 1667. 12.

adscribitur SAMUELI PUFENDORFF, Professore
Heidelbergensi antehâc, nunc (si adhuc vivit) Holmiensi in
Sveciâ. 10.

10. hæc dictante famâ communi: quam fortassis etiam secutus est Sarek-
masius in iudiciis de novissimis prudentiæ civilis scriptorib. 5. 8. & 3.
confer anonymi exercitat. 2. contra Menzambanum in fin. p. 19.

9.

G. G. L. L.

nova methodus discendæ docendæque Jurisprudentiæ,
edita Francofurti 1668. 12.

est scriptum GOTTF. GVILIELMI LEIBNÜTZ
Lipsiensis, 11.

11. Ejus.

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

v. Eiusdem ingenio debemus libellum *de ratione Corporis Juris reconciliandi*, impressum Moguntia 1668, 12.

IO.

Io. VV. Relfendfo Heromontanus
de summa Principum Germanicorum potestate, Anno
1669. 12.

Litteras indicatas ita in ordinem redegit fama, ut illius scripti non alius videatur auctor, quàm JOHANNES VVOLFANGUS ROSENFELD. v.

v. *Heromontani* verò vocabulum alludit ad scribentis patriam, quæ est *Heldburg* in Franconiâ. In opusculo edendo sudarunt typi Lipsiensis typographi.

III. D E C A S.

I.

Collegium Electorale

de eligendo Romanorum Imperatore prodiit A. C. 1658. 4. Sed quo auctore? recito aliena Φ . verba: circa materiam Electionis ac Coronationis imperatoriæ præter *Auream Bullam & Pastoriæ labores Electorales*, lectu jucundissimum est *Collegium Electorale*, quod anno 1658. in electione invictissimi Leopoldi Imp. prodiit, cujus auctor à nonnullis creditur esse Dn. FRISCHMANNUS.

Φ . Burgoldensi. notis. imperii part. 1. disc. 9. §. 12. p. 248.

2.

Astri inextincti.

quod lucere cœpit A. C. 1636. auctor est ROMANUS HAY, ordinis S. Benedicti & quidem in monasterio Ochsenhufano Sveviæ. χ .

χ . Pellerus in notis ad c. 1. politici scelerati impugnati p. 15. ubi etiam Alphonsi de Vargas Toletæ Hispani *judicium de præfato Astro inextincto* recitat. Conf. Mart. Zeilerum ep. 531. p. 788. ubi multa ex laudata ROMANO HAY citat, præprimis autem ex ejusdem aulæ ecclesiæ.

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

clesiasticâ Horto Crusiano hæc (ex pag. 192.) verba : credebat, opinor Bremensis, ** me, quia Monachus sum Ochsenhufanus, etiam bovinum intellectum habere.

** cur Bremensis vox additur? quia sci. JOHAN. CRUSIUS Bremensis, Jesuita, contra *Astrum inextinctum* scripserat.

3.

A. C. 1571. exhibiti fuerunt in 8va formâ & tribus partibus
Commentariorum de statu Religionis
& Reipublicæ in regno Galliæ

Libri novem, absolventes historiam ab A. C. 1557. usque
ad A. C. 1575. quò tempore in Gallia regnarunt Henricus II.
Franciscus II. & Carolus IV.

Mei exemplaris frontispicio adscripsit (nescio quis) hæc
verba: Auctor hujus historiæ de initio & progressu religio-
nis Calvinianæ putatur esse FRANCISCUS HOTTOMAN-
NUS Jctus. Sed nomen suum noluit profiteri, metu peric-
ulorum. Ergò (addit ille,) meritò suspectus est totus
Commentarius; nec cum Joh. Sleidano conferendus.

4.

Parthenius Litigiosus

auctore Venturâ de Valentiis, Jcto Veronense Comi-
te S. Palatii, Eqvite aurato, Cive Romano. Veronæ anno,
Instante Deo pla Causa trIVMphat. Prostat apud Paulum.
Ledertz bibliopolam Argentinensem. 4.

Genuinus auctor est GEORGIUS (sive Jurga.) VALEN-
TINUS Wynthet. ♀.

♀. Th. Lanfius orat. contra Italiam p. m. 785. in margine. Mart. Zeiler.
cent. 2. epist. 36. p. 402. fin. Imò ex ipsius libri dedicatione p. 7. (ubi
Jurga Valentinus Wynthet vocatur J. U. D. Comes Palatinus & Phi-
lippi II. Ducis Pomeranorum Consiliarius) dispalescit.

H

5. Ju-

RIE
ERS
ALLE

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

Judicia de novissimis prudentiæ civilis Scriptoris ex
Parnasso cum.

Eubulo Theosdato Sarkmasio

in secessu Albipolitano ingenuè communicata & Martis-
monte A. C. 1669. 4. excusa,

Tribuuntur CONRADO SAMUELI SCHURTZFLEI-
SCHIO Phil. Magistro, hæctenus (relictâ academiâ Lipsi-
ensi) apud Wittenbergenses moranti. ω.

ω. Dictam illam censuram minari videtur in dissertat. de Induciis th. ult.
litt. ee, in notis.

6.

Arcanorum dominationis Hispanica

auctorem esse JOHANN-LEONHARDUM WEIDNE-
RUM Palatinum, Scholæqve Heidelbergensis Rectorem,
colligo ex Burgoldensi. α.

α. In notitiâ imperii part. 1. disc. 1. §. 76. p. 84. Locus, ad quem ibidem Bur-
goldensi alludit, est ap. J. L. W. in c. 17. §. 11. p. 101. editionis Lugd.
Batavæ de anno 1653. 12.

7.

Bienen-Korb des heiligen Römischen
Zimmenschwarms ꝛc.

Durch Jesuwald Diechert/des Canonischen Rechts ca-
nonisirten oder Gewürdigten. Gedruckt zu Christlingen bey
Ursino Göttgwin. Auctor est PHILIPPUS MARNIXIUS
Dn. de Aldegonde, Nobilis ex Belgio. β.

β. J. L. Weidnerus in apophthegm. part. 4. p. 67. ubi tria præprimis pro-
ponit: 1. vitam Marnixii. 2. Judicium de illo Apiario Romano. 3. ex-
cerpta quædam aus dem Bienen-forde.

8. Mu-

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

8.

Mulieres non esse Homines,

statuit quidam in disputatione editâ 7. A.C. 1595.

Illas theses (fortè in Poloniâ elaboratas) communicante VALENTE ACIDALIO ad typos revocavit Osthausius bibliopola : sed quò eventu? ut ipse *Valens Acidalius* postea censeretur Auctor. Quamquam metu infamiæ irarumque Lipsiensium & Wittebergenſium *apologeticam epistolam* scripsit Nyſſæ ad Jac. Monavium Vratisl. Videatur etiam Nic. Henelius in otio Vratislaviensi c. 42. p. 354. ubi *Acidaliæ innocentia* patrociniatur, detestatus prius Fæminei sexus obtretractores.

7. Uti percepi ex *Jac. Thomasto*, viro & memoriæ & iudicii præsentissimi, Præceptore meo cum curâ nominando.

8. quæ accessit centuriæ epistolarum editarum Hanoviz 1606. 8. * Obiter autem notentur verba Val. Acidalii inserta epistolæ 100. ad Fridr. Taubmanum scriptæ p. 333. in patriâ meâ ne erres, *non Silesium me*, sed *Marchicum esse scio*. Fatû huc, nescio quod, me traduxit: vix tamè ibidem perpetuò aut in longum tenebit. † Imò eodem anno 1595. eodem loco, quin & mense mox sequenti Majo fatum suum explevit.

9.

Monarchia Sol - ipsorum
Lucii Cornelii Europæi

ad virum clariss. Leonem Allatium: cui nuperrimè accessit Clavis onomastica. juxta exemplar Venetum 1648. 12.

Hæc scripti illius Inscriptio & rubrica : sed Auctor quisnam? J. O. Taboꝛ 6. innuit CASPAR SCIOPPIUM; at Chr. Pellerus 7. indicat NICOLAUM INCKHOFERUM.

7. in princ. præfat. ad disputationes V. (editas Giffæ 1663. 4.) de Confrontatione. Ubi dicit : Lucius Cornelius Europæus, sive is fit *Caspar Scioppius*, sive quis alius ex genere scriptorum Satyricorum.

H 2

7. in

DE ANONTMIS SCRIPTIS.

§. in notis ad præfation. Politici scelerati impugnati p.9. Verba Pelleri hæc sunt: *Monarchiam Sol-ipsorum* perhibent scripſiſſe quempiam Patrem ex Societate *N. Inckhoferum* Germanum, poſtea Romanum profectum, nunquam reverſum.

IO.

Florimundus Ræmundus

Senator Burdegalenſis non cenſetur illorum librorum, 7. qui tamen Nomen ejus jactarunt, auctor fuiſſe;

quin potius LUDOVICO RICHEOMIO Jeſuitæ adſcribendi ſunt. Certè de *Ræmundo* non ſolum Burdegalæ, ſed etiam in tota Gallia rumor ſparſus fuit, eum

judicare ſine Conſcientiâ

ſcribere ſine Scientiâ

ædificare ſine Pecuniâ. 0.

9. edidit Hiſtoriam de Hæreſeon ortu; progreſſu & ruinâ, verſam ex Gallico in latinum, & continuatam uſq̃ ad A. C. 1650. Coloniae 1655. 4.

3. ex D. Sam. Mareſio (qui Gröningiæ A. C. 1658. 4. edidit Johannam. Papiſſam reſtitutam) referi Mart. Zeilerus in miſcellan. ſub lemma- te *Bücher* p. 36. Eadem referi Joh. Georg. Dorchæus in diſſertat. de providentiâ divini circa Auguſt. Confell. p. 4. pr. edit. Francof. 1655. 4.

IV. DECAS.

I.

Præclarum eſt Scriptum, cui titulus:

*Hiſtoriſcher Bericht von deß Reichs
Bögtheiten.*

cujus auctorem conſtat eſſe DANIELEM HEIDERUM,
Virum Germanicarum rerum peritiſſimum, Conſiliarium
Lindavienſem;

Contra

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Contra quem prodiit aliud scriptum (cui titulus,
Refutation (des Reichs-Vogts) Apologetico scripto
alio HEIDERI dudum Jugularum: x.

1. prodiit Sturgardie 1655. 4.

x. Phil. Andr. Burgoldensis ad instrum. pacis Osnabr. Monaster. parte

1. discursu 21. membro 4. §. 17. p. 392. fin.

2.

die Verteutschte Stratonica

Gedruckt zu Amsterdam 1666. 12. dissimulat Interpretis
nomen, his tantum litteris

J. L. V. A.

admissis.

Reverà autem est specimen versionis Virginalis. Eccu-
jus verò Virginis? JOHANNÆ LAURENTIÆ Von
Adlershelm: Id quod 1. inserta Imago 2. Dedicatio ad Hen-
ricum Piccad. 2. Fama apud nos communis confirmatum.
ivit. λ.

α. Gratulati tunc tacite fuimus *Consuli Lipsensi de tali Filia*: nunc autem
Gratulamur *Comiti de Oppersdorff de tali Conjuge!*

3.

JOHANNIS SAUBERTI est Epistola illa egregia, quã,
sub nomine

Justi Barai Antverpiani,

ad Abrahamum Scultetum, majestas omnipresentiæ car-
ni Christi communicata, doctè asseritur. μ.

μ. Joh. Micraelii hist. Ecclesiast. lib. 3. sect. 2. q. qv. 48. p. 540. pr.

H 3

4 Joan.

RIE
ERS
ALIE

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

4.

Joan. Gualtherius

Chronicon Chronicorum, vel Chronicon Ecclesiastico-Politicum 4. tomis conscripsit, eoqve omnia scitu digna v. quasi uno fasciculo collegit. Editum Francofurti apud Aubrios 1614. 8.

Sed sub hoc Gualtherii nomine latitare voluit JANUS GRUTERUS, Bibliothecarius Palatinus longè celeberrimus! ξ.

- ν. nimirum Imperatorum Regum Ducum & Principum &c. gesta, dies natales, imperia, matrimonia, victorias & clades. Draudii bibliotheca classica sub libris Hist. Geograph. & Polit. p. 1079.
- ξ. Herm. Conringius de Bibliothecâ Augustâ in epistolâ ad Boineburgiæ um p. m. 72.

5.

Petrus Syringus

scripsit de Pace Religionis in imperio Romano commentationem Politico-Juridicam. ο. Delituit sub illo fictitio nomine JUST. SPRINGERUS, quemadmodum litteræ in ordinem debitum redactæ evincunt. π.

- ο. impressam Lipsiæ 1607. 4. & Jenæ 1625. 4.
- π. Consentit tùm Limæus de jure publ. lib. i. c. ii. n. 72. ubi dicit: Syringus & Springer unum representat; tùm Draudius in bibliothecâ classicâ sub lib. juridicis p. 301. ubi tamen (sed manifesto sphalmate) Justi SprEngeri nomen ponitur.

7.

die Süssen Todes, Gedancken

auff dem Französischen des Jani Serre Teutsch gegeben durch

B. M. V. O.

Per

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

Per initiales illas litteras indicatur nullus alius quàm

MARTINUS OPITIUS Von Boberfeld, p.

q. uti mihi retulit Caspar Müllerus, bibliopola Vratislaviensis, qui aureum libellum per typos Breslavienses A. C. 1658. in 12. refuscitavit.

7.

Alitophilum seu Veritatis laeymas

Euphormionis Satyrico plerumqve junctas; q. edidit

CLAUDIUS BARTHOLOMÆUS MORISOTUS, qui alias Henrici IV. Gallia Regis vitam r. scripsit. v.

q. vide editionem Amstelodamensem anni 1664. 12.

v. editam Geneva 1629. 12.

v. Chr. Forstnerus in epistolis negotium pacis Osnabrugo-Monasteriensis concernentibus ep. 10. extr. p. 131.

8.

Elegantissimus pariter ac Civilissimus liber est GEOR-
GII ROLLENHAGEN, quem q.

Frosch & Dautler x.

inscripsit. ψ.

q. vidi Lipsia editum A. C. 1637. 8.

x. i. e. de Ranarum & Murium mirabili Aulico statu.

ψ. usus sui verbis Burgoldensis in notitiâ Imperii parte 1. discursu I. §. 16. pag. 12.

9.

R. Z.

autor elementorum Jurisprudentiæ q.

scripsit Juris & Judiciî fecialis, five Juris inter Gentes
explicationem. Est autem RICHARDUS ZOUCHE-
U. S. a.

im-

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

- a. impressus Hagz-Comitis 1659. 12. Latine scilicet; nam & Germanico idiomate familiarem fecerunt hunc libellum Francofurtenses 1666.
12. tali frontispicio premisso: allgemeines Völkcr-Recht/wie auch allgemeines Urtheil und Ausspruch aller Völkcr.
a. Sam. Reyher in dissert. de jure Primigeniorum, in allegatione ad caput 4. signata litt. Z. p. 46.

A. C. 1605. prodit in formâ 12. dissertatio
de Idolo Hallensi, Justi Lipsii mangonio & phaleris exornato atqve producto,
in quâ confabulones introducuntur Christianus & Papista.
Conscriptam fuisse à PETRO DENAISIO, auctor mihi est
J. H. Bœclerus. β.
β. in dissert. ad Polit. Lipsii c. 5. p. 53.

DECAS V.

I.

Teophili Elychnii

nomine varia prodierunt opuscula. In his:

der Wönche Affen-Spiel/

Item:

von den Janitzaren desß Pabsts/

Nec non:

Bedencken/welcher Wassen ein Stand
sein Einkommen verbessern möge.

Sed quis est ille personatus Elychnius? Nacti nuper co-
dicem fuimus, cui sub isto fictitio nomine adscriptum erat
nomen GEORGII OBRECHTI, Jcti. γ.

γ. hic

DE ANONIMIS SCRIPTIS.

1. Sic gratâ mente fidâqve manu exhibeo verba Clariss. Jacobi Thomasi, Prof. Lipsiensis, quibus, tanquam corollario, claudit Disputationem de *Ducliorum moralitate* habitam Lipsiæ A. C. 1671. mense septemb.

2.

Cum A. C. 1635. Johannes Georgius I. Elector Saxoniae cum Ferdinando II. Imperatore pacem Particularem eamq; Pragensem iniisset, conquestus fuit de ejus Injustitiâ tractatus quidam,

Justi Asterii

nomen præ se ferens. Svecicis partibus addictum fuisse auctorem liquidò constat. Constat insimul d. eundem laborem HUGONI GROTIIO adscriptum fuisse.

d. ex G. Hornii orbe Politico parte 2. pag. 41. f. Intelligo *Latinam* editionem: nam *Germanica* (& multimodis mutilata) editio, quæ prodiit Budisæ 1669. 8. eatenus muta est.

3.

Editus sub nomine

Petri Firmiani

Genius Seculi, Somnia Sapientis & Gyges Gallus, agnoscunt auctorem P. ZACHARIAM LEXOVIENSEM.

1. Monachum & concionatorem Capucinum. 2.

1. de Lizieux, scribitur gallicè.

2. Cognovi hoc ex privilegio Regis Galliae A. C. 1653. d. 9. April. & ex approbatione Theologicae Facultatis Parisiensis A. C. 1657. d. 26. Aprilis desuper imperitâ.

4.

Acerræ Philologicae

auctorem siluit una alteraqve editio; sed sequentes editiones prodiderunt PETRUM LAUREMBERGIUM Rostochiensem.

5.

Teutscher Secretarius

I

debe-

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

DE ANONYMIS SCRIPTIS.

debetur politissimo & modestissimo calamo GEORGI PHILIPPI HARSDÖRFFERI; ut ut nomen hoc ne recentibus quidem exemplaribus adscribatur. 7.

n. J. G. Schottelii Haupt-Sprache lib. 5. tra Stat. 4. p. 176.

6.

Cyriaci Thrasimachi

epistola 9. ad Andream Nicanorem de Justitiâ armorum Svecicorum in Polonos, missa fuit primùm è musæo HERMANNI CONRINGII Professoris in Academiâ Helmstadiensi. 1.

3. Erici Mauritiî specimen dissertationum de principiis juris Publici c. 2. pag. 16. n. 25.

4. Epistola hæc juxta exemplar primigenium & Stetinense repetita fuit typis Helmstadiensibus 1656. 4. imò etiam in Germanicam linguam versa proditit Hamburgi. 1656. 4.

7.

de T. Petronio Arbitro & ejus scriptis Homologumena. i. e. Elogia, Testimonia & judicia veterum recentiorumque Scriptorum, olim sub

Georgii Erhardi, Franci

nomine edita, pertinent ad MICHAELEM CASPARUM LUNDORPIUM Francofurdianum Mœnigenam historicum & philologum. 2.

2. id quod Johannes Petr. Lotichius in editione T. Petronii (impresâ Francofurti 1629. 4.) parte ult. pag. 1. monet.

8.

Ambrosius VVolfius

duo admodùm dura ac dira scripta publicavit A. C. 1579. & 1580. contra *Concordiæ Formulam*.

Is autem fuit D. CHRISTOPHORUS HARDESIANUS Syndicus Noribergensis, qui etiam perhibetur autor

Orthodoxi Cinglianorum consensus. 1.

a. ita

DE ANONTMIS SCRIPTIS.

λ. ita secutus fui Draudii biblioth. Classicam sub Theologicis libris p.
142. Sed D. Johann. Olearius appendice ad Carpzovianam Ifagogen
librorum Symbolicorum §. 1. p. 1705. f. pro voce *Christophori* substituit
Cyrati: nec HARdesianum, sed HERdesianum vocat. Cui assentior.

9.

Continuator Argenidis Barclajanæ

qvismam? Audiamus verba Johannis Weizii p. 183. in
observation. μ. ad illa Petronii verba, *frigidior hieme Gallicâ*
factus.

Hunc, inquit, locum imitatur MOUCHEMBER-
GIUS, Gallicus auctor, vel potius ejus Interpret (Latinus)
JOHAN LUDOVICUS GOTHOFRIDUS, Ar-
genidis continuatæ parte 2. lib. 7. c. 1: totum ejus corpus nive
Geticâ frigidius obrigit, ut incluso spiritu &c.

ex quibus constat, Cuinam debeamus Continuationem
Gallicam & continuationis Versionem Latinam.

μ. in sextæ sunt editioni Joh. Petr. Lorichii apud Francofurtenses 1619
in quartâ formâ divulgatæ.

10.

Circa initium hujus 17mi seculi prodiit Satyra v. contra
Gasparum Schoppium s. Scioppium, in quâ continetur
Confutatio stultissimæ Burdonum fabulæ ξ.

auctore J. R. juris stud.

JANO RUTGERSIO eam adscriptam fuisse, anim-
advertit o. amicus noster M. Christophorus Schrader, Ha-
lensis Saxo.

ν. Hæc Satyra cum aliis duabus (1. Hercules tuam fidem s. Munsterus
Hypobolimæus. 2. Virgula divina.) iteratò edita fuit Lugduni Bata-
vorum 1617. 12.

ξ. Fabulæ in Jul. Cæs. Scaligerum injuriosè auctor fuerat jam dictus
Munsterus Hypobolimæus i. e. CASPAR SCIOPPIUS.

ε. in *Societate Conserentium* habitâ Lipsiæ A. C. 1667. mense Junii,

I 2

IN-

RIE
ERS
ALLE

I N D E X
I.
continens
P E R S O N A T A
N O M I N A :

A.

Acerra philologica dec. 5. §. 4.
Alitophilus 4. 7.
Ambrosius Wolfius 5. 8.
Antimachiavellus 1. 8.
Iusti Baræi Antverpiani 4. 3.
Arcana dominationis Hispanica
3. 6.
Argenidis Barclajana continuator
5. 9.
Iustus Asterius 5. 2.
Astrum inextinctum 3. 2.

B.

Iusti Baræi Antverpiani 4. 3.
Argenidis Barclajana continuator
5. 9.
Ch. G. B. 2. 5.
*Bienen-Korb des heiligen Römischen
 Tränen-Schwarms*
3. 7.
Confutatio stultissima Burdonum
fabula 5. 10.
Philippus Andr. Burgoldensis 2. 6.

C.

Mirabilis de bonâ Casâ 1. 1.
Ortbodoxus Cinglianorum consensu
5. 8.
Collegium Electorale 3. 1.
Commentarii de statu Religionis & Republica in regno Gallie
3. 3.
Lucius Cornelius Europæus
3. 9.
Cyriacus Thrasymachus 5. 6.

D.

Durus de Pastolo 1. 1.

E.

welcher Massen ein Stand sein Einkommen verbessern möge
5. 1.
collegium Electorale 3. 1.
Theophilus Elychnius 5. 1.
Wabremundus ab Ehrenberg 1. 1.
Gorgius Erhardus, Francus 5. 7.
Lucius Cornelius Europæus 3. 9.
 F. Pe.

INDEX I.

F.

- Petrus Firmianus* 5. 3.
Florimundus Ramundus 3. 10.
Franciscus Marinius 1. 7.
Srosch Mäusler 4. 8.

G.

- Commentarii de statu Religionis & Republica in regno Gallia* 3. 3.
Observationes politicae de nuperis Gallia moribus 1. 9.
Gualtherius 4. 4.
Gustavus Selenus 2. 2. & 2. 3.

H.

- de Hallenfi idolo contra J. Lipsum* 4. 10.
Tarræus Hebius Nobilis à Sperga 1. 5.
Hippolithus à Lapide 1. 2.
Arcana dominationis Hispanicae 3. 6.

I.

- Jesuwald Picchert* 3. 7.
Jvo Villiomarus 2. 4.
Autor elementorum Jurisprudentiae 4. 9.
Justi Baræi Antverpiani 4. 3.

K.

- Kunst, Quelle* 2. 7.

L.

- J. L. V. A.* 4. 2.
G. G. L. L. 2. 9.
contra J. Lipsum de idolo Hallenfi 4. 10.

- Parthenius Litigiosus* 3. 4.
Lucius Cornelius Europaus 3. 9.

M.

- Franciscus Marinius* 1. 7.
Medicina Salernitana 1. 10.
Mirabilis de bonâ Casâ 1. 1.
der Mönche Affens Spiel. 5. 1.
Monarchias Sol-ipsorum 3. 9.
Severin. de Monzambano Veronensis 2. 8.
Mulieres non esse homines 3. 8.
Munsterus Hypobolimæus 5. 15.

O.

- Observationes politicae de nuperis Gallia moribus* 1. 9.
B. M. V. O. 4. 6.

P.

- von den Janigaren des Pabsts* 5. 1.
Parthenius Litigiosus 3. 4.
Durus de Pascolo 1. 1.
Qvirinus Pegeus 2. 7.
Acerra Philologica 5. 4.
Andreas Philopater 1. 4.
Jesuwald Picchert 3. 7.

Q.

- Centuria IV. variarum Quæstionum* 1. 6.
Qvirinus Pegeus 2. 7.

R.

- Florimundus Ramundus* 3. 10.
Honorius Reggius 7. 3.

E

/

M-

R-

MI,

E-

RIE
ERS
ALLE

INDEX I.

Jo. W. Relfensfo Heromontanus Cyriacus Thrasimachus 5. 6.

2.10.

J. R. 5. 10.

S.

Schola Salernitana 1. 10.

Regimen Sanitatis Salerni 1. 10.

Eubulo Theosdato Sarckmasio 3. 5.

Teutscher Secretarius 5. 5.

Gustavus Selenus 2. 2. & 2. 3.

Monarchia Sol-ipsorum 3. 9.

Tarreus Hebius Nobilis à Spergâ

1. 5.

Petrus Syringus 4. 5.

T.

Tarreus Hebius Nobilis à Spergâ

1. 5.

Theophilus Elyebnius 5. 1.

Theurdancf 2. 1.

U.

Ventura de Valentiis 3. 4.

De conservandâ bonâ Valetudine

1. 10.

Ventura de Valentiis 3. 4.

Veritatis lacryma 4. 7.

Jvo Villiomarus 2. 4.

Historischer Bericht von des Reichs Vögeheiten 4. 1.

VV.

Wahremundus ab Ehbrenberg 1. 1.

Johann Leonhardus Weidner 4. 6.

Ambrosius Wolfius 5. 8.

Georgius Valentinus Wpytther

3. 4.

Z.

R. Z. 4. 9.

INDEX

II.

refertus

V E R I S

nominibus :

A.

Valens Acidalius 3. 8.

Phil. Marnixius Dn. de Adelgon-
de 3. 7.

Augustus, dux Brunsv. & Lüneburg

2. 2. & 2. 3.

B. GA.

INDEX II.

B.

Caspar Barthius 1. 5.
Christian. Gottfried Besel 2. 5.

C.

Herm. Conringius 5. 6.
Creswel 1. 4.
Johannes Crusius 3. 2.

D.

Petrus Denaisius 4. 10.
Dranse 1. 2.

F.

Frifchmannus 3. 1.

G.

Innocentius Gentilletus 1. 8.
Johann-Ludovicus Gothofridus
5. 9.
Hugo Grotius 5. 2.
Carolus à Grotniz 1. 9.
Janus Gruterus 4. 4.

H.

Christophorus Hardefianus 5. 8.
Georg. Philipp. Harsdörffer 2. 7. &
5. 5.
Romanus Hay 3. 2.
Daniel Heiderus 4. 1.
Georgius Hornius 1. 5.
Franciscus Hottomannus 3. 3.

I.

Nicolaus Inckhoferus 3. 9.

L.

Petrus Laurenbergius 5. 4.
Jobanna Laurentia von Adlers-
helm 4. 2.
Gotfr. Guili. Leibnüz 2. 9.
Zacharias Lexoviensis 5. 3.
Michaël Casparus Lunderpius
5. 7.

M.

Philippus Marnixius 3. 7.
Maximilianus I. Imperat. 2. 1.
Johannes Mediolanensis 1. 10.
Claudius Bartolomeus Morisotus
4. 7.
Mouchenbergius 5. 9.

O.

Georgius Obrecht 5. 1.
Phil. Andr. Oldenburger 2. 6.
Martinus Opitius von Boberfeld
4. 6.

P.

Sawuel Pufendorff 2. 8.

R.

Ludovicus Richeomius 3. 10.
Georgius Kollenhagen 4. 8.
Romanus Hay 3. 2.
Job. Wolsfg. Rosenfeld 2. 10.
Janus Rutgerfius 5. 10.

S.

Johannes Saubertus 4. 3.

Johann-

E

/

M-

R-

MI,
E-

RIE
ERS
ALLE

INDEX II.

Johannes Sax aut Sachs 1. 7.
Josephus Scaliger 2. 4.
Conr. Sam. Schurckfleisch 3. 5.
Caspar Scioppius 3. 9.
Justus Springerus 4. 5.
die verteutschte Stratonica 4. 2.

die süßen Todes-Gedanken ver-
teuscht 4. 6.

W.

Eberhardus à Weihe 1. 1.

Z.

Martinus Zeilerus 1. 6.

Richardus Zoucheus 4. 9.

T.

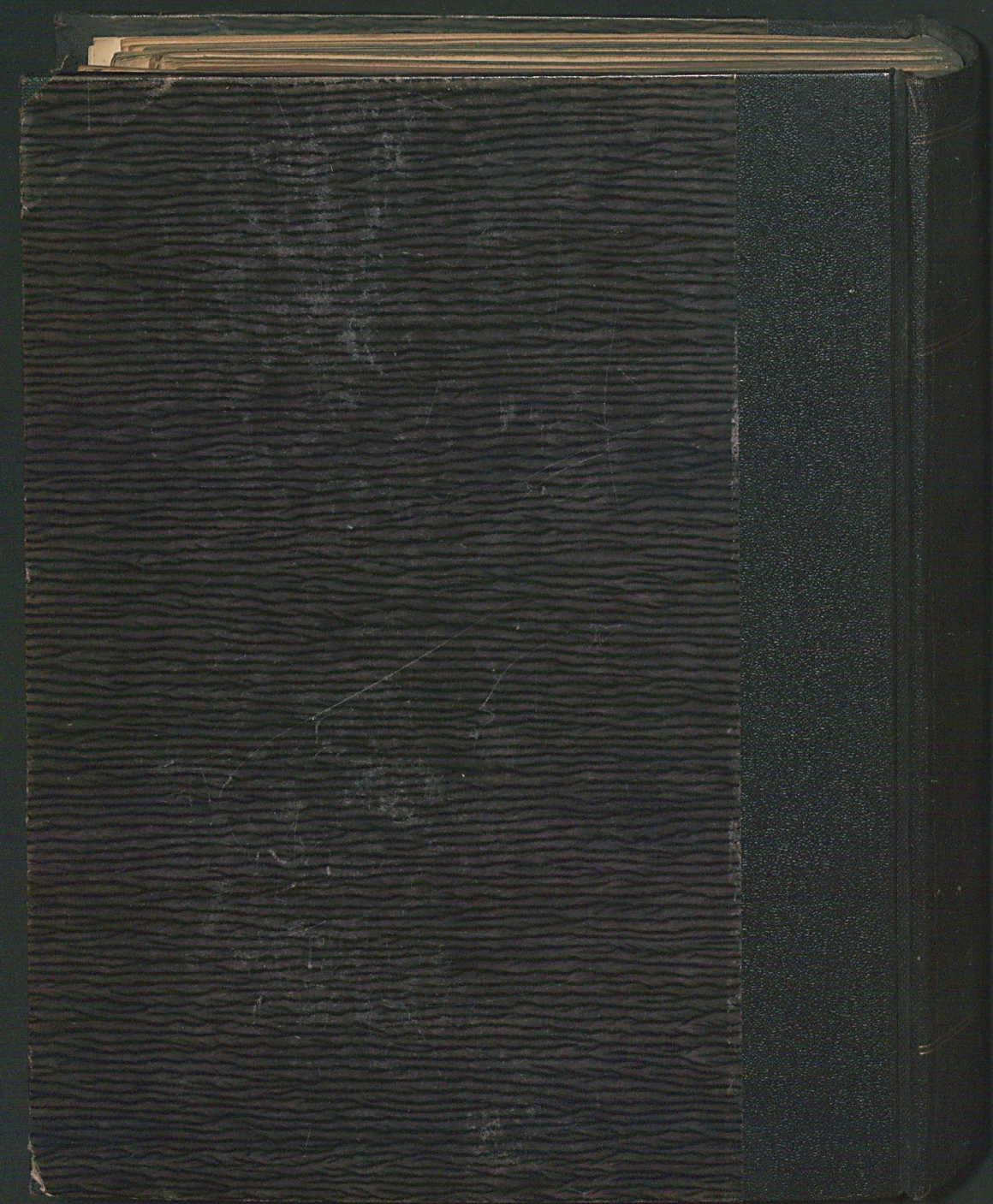
Δ. T. Θ.

X2615907

VD 17

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
Inches
Centimetres

37.

1669, 13

TATIO

ut. nomin.

UM MU-
ONE

SCRIPTO-
US,

. 29. April.

nfium *cathedrâ*

dit,

iozem *exhibuit*

euffendorff-Silesius,

Prof. Publ. Maj.

Collegiatus.

I Æ,

ANNIS ERICI HAHNII,

1679.

E

R-

MI,
E-

RIED
ERS
ALLE